

Σαύρες στο Ταβάνι

Στρατονίκη Ζαρμπούνη

2023

ΑΘΗΝΑ

ΣΧΟΛΗ ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΟΡΕΙΑ

Βιογραφικό

Η Στρατονίκη Ζαρμποζάνη γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε μαθηματικά και θεολογία στο ΕΚΠΑ. Παράλληλα σε προγράμματα κινητικότητας παρακολούθησε εργαστήρια και σεμινάρια τόσο στην Αγγλία όσο και στην Ελλάδα σχετικά με την εμφύχωση ομάδας και την σκηνοθεσία. Από το 1997 συνεργάζεται με τον Δήμο Παλλήνης και ανεβάζει κάθε χρόνο θεατρικές παραστάσεις με τις ομάδες των θεατρικών τμημάτων του πολιτιστικού κέντρου. Στο πεντάτομο έργο «*Νέων Θέατρο*» (εκδόσεις Νεανική σκηνή) προλογίζει τα εκατό έργα για παιδιά και εφήβους με ανάλογα εργαστήρια. Στο πόνημα αυτό έχει κάνει και δραματοποιήσεις λογοτεχνικών έργων και παραμυθιών.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6981979702

Email: zarbozani@yahoo.gr

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2022 – Μάιος 2023) με Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Το θεατρικό έργο *Σαύρες στο ταβάνι* της Στρατονίκης Ζαρμποζάνη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ από καρδιάς

*τον δάσκαλο μου, Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη που με αγάπη και ενδιαφέρον οδηγούσε
το μολύβι μου,*

*την αγαπημένη μου επί πενήντα πέντε χρόνια φίλη μου, Δήμητρα Γκιντίδου που
ποτέ δεν βαρέθηκε να διορθώνει το κείμενο μου και να με εμπυχώνει στο όλο
εγχείρημα,*

*τον αγαπημένο μου μαθητή ηθοποιό-αρχιτέκτονα Δημήτρη Τσομάο για τον
σχεδιασμό του εξωφύλλου,*

και την μικρή Άννα Αναστασιάδου για την αυστηρή κριτική της,

και τον Αδαμάντιο Αναστασιάδη για τις εύστοχες παρατηρήσεις του.

Σαύρες στο ταβάνι

Περίληψη

Ο Μηνάς είναι ένα συνειδητά περιθωριοποιημένο άτομο. Το σπίτι του είναι απομονωμένο, «στις ερημιές». Δεν μιλάει σε κανέναν. Όλοι πιστεύουν πως είναι κωφάλαλος και του έχουν κολλήσει το παρατσούκλι «τρελογιατρός».

Δυο έφηβοι η Μάγια και ο Πάνος (ο οποίος έχει έρθει πρόσφατα στο σχολείο), αναζητώντας περιπέτεια πηγαίνουν στο σπίτι του Μηνά. Ένα απρόβλεπτο γεγονός θα δημιουργήσει συνθήκες μιας ιδιαίτερης επικοινωνίας των παιδιών με τον Μηνά. Μια ζεστή σχέση θα αναπτυχθεί ανάμεσα στον Μηνά και τον Πάνο ενώ η Μάγια θα τον βάλει σε μελάδες αφ' ενός κλέβοντάς τον, αφετέρου με την εμπλοκή του πατέρα της, Λουκά ο οποίος θα φτάσει στο σημείο να τον κακοποιήσει και εκβιάσει.

Η κοινωνικοποίηση του Μηνά φέρει ακριβό τίμημα.

Ένας περιθωριοποιημένος άνθρωπος βρίσκει την αγάπη στο πρόσωπο δυο «προβληματικών» εφήβων.

Λίγα λόγια για τα πρόσωπα.

Μηνάς: Ο Μηνάς είναι εξήντα χρονών, περιθωριοποιημένο άτομο, που ζει σ' ένα σπίτι έξω από ένα προάστειο και ασχολείται με την βοτανολογία. Κατά την διάρκεια της πρώτης εξεταστικής του στην ιατρική, έπαθε ψυχογενή αμνησία και δεν μπόρεσε να τελειώσει τις σπουδές του. Έκτοτε κλείστηκε στον εαυτό του. Κυκλοφορεί μόνο για να ψωνίσει (χωρίς ποτέ να μιλάει). Όλοι τον θεωρούν κωφάλαλο. Πάντα ακόμη και το καλοκαίρι, φορά καμπαρτίνα κι ένα καπέλο που του σκεπάζει το πρόσωπο. Τον φωνάζουν τρελογιατρό.

Μάγια: Η Μάγια είναι δεκαπέντε χρονών, ζει με την γιαγιά της και βιώνει τραυματικές εμπειρίες από το διαζύγιο των γονιών της, αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα και εξελίσσεται σε αγοροκόριτσο.

Πάνος: Ο Πάνος είναι δεκαπέντε χρονών, εσωστρεφές αγόρι, που έρχεται τελευταία στο σχολείο και «κολλάει» με την Μάγια. Προέρχεται από εύπορη οικογένεια, έχει έναν αδερφό, τον Ευριπίδη με τον οποίο ασχολούνται συνέχεια οι γονείς του επειδή πάσχει από μυασθένεια.

Λουκάς: Ο Λουκάς είναι τριανταεπτά χρονών, πατέρας της Μάγιας. Έχει ένα ψευτοσυνεργείο στο πίσω μέρος της αυλής του φτωχικού σπιτιού της μάνας του, της Γεωργίας. Παντρεύτηκε σε μικρή ηλικία, επειδή η γειτόνισσά του έμεινε έγκυος απ' αυτόν και τον πίεσε η μητέρα του. Έδερε την γυναίκα του η οποία εγκατέλειψε και αυτόν και την κόρη της, την Μάγια, την οποία μεγαλώνει κατά κύριο λόγο η γιαγιά της. Ο Λουκάς συντηρείται από την σύνταξη της μάνας του και είναι η προσωποποίηση της βίας.

Σκηνικοί χώροι:

- 1.Εξωτερικός χώρος. Ένας τοίχος (που ζωγραφίζουν τα παιδιά) κι ένα πεζούλι.
- 2.Μια υποβαθμισμένη αυλή ενός χαμόσπιτου, που παίζει το ρόλο συνεργείου για μηχανάκια.
- 3.Η κουζίνα του σπιτιού του Μηνά. Αποπνέει κλεισούρα και ακαταστασία. Σε μια πλευρά είναι ό,τι χρειάζεται μια κουζίνα (νεροχύτης, ντουλάπια, ψυγείο, ηλεκτρική κουζίνα). Απέναντι ένας καναπές, που είναι στρωμένος με ένα σεντόνι κι από πάνω ένα κουβαριασμένο πάπλωμα. Μια βιβλιοθήκη γεμάτη βιβλία, ακατάστατα τοποθετημένα. Ένα τραπέζι ξύλινο, αρκικά μεγάλο σχετικά με τον χώρο, με μερικά βιβλία στην άκρη. Στοίβες βιβλίων στο πάτωμα. Μια καρέκλα. Άπλυτα σκεύη στο νεροχύτη. Το παντζούρι κλειστό το μισό.

EIKONA

Η Μάγια και ο Πάνος τρέχουν ζωγραφίζουν στο τοίχο ενώ είναι στην τσίτα
μήπως περάσει κανείς.

Ο ένας γράφει «Γαμιέσαι» κι ο άλλος ζωγραφίζει ένα πέος ανάμεσα σε δυο
όρχεις. Τρέχουν, φεύγουν.

Σβήνουν φώτα

Σκηνή 1^η

Ο Πάνος κι η **Μάγια** σε εξωτερικό χώρο. Μπροστά στον τοίχο με το γκράφιτι που έχουν φτιάξει. Στο πεζούλι κάθεται η **Μάγια**. Δίπλα της ένα φούτερ. Ο **Πάνος** στο έδαφος κάνει πουσαπς.

Μάγια

(μετράει ενώ κοιτάει το κινητό της.)

Δώδεκα, δεκατρία, δεκατέσσερα...

Πάνος

(κλατάρει)

Μάγια

Έλα, έλα, μην είσαι σάπιος. Συνέχισε.

Πάνος

Τα ‘φτυσα, ρε καταλαβαίνεις;

Μάγια

Το ‘χεις ρε μαλάκα... μην είσαι βούτυρο... δώσε.

Πάνος

Τέλος. Τέλος. Τέλος.

Μάγια

(βάζει τα γέλια, ενώ κοιτάει το κινητό.)

Πάνος

Τι έγινε;

Μάγια

(κακαρίζει)

Πάνος

Θα μιλήσεις ρε;

Μάγια

(του δείχνει το κινητό της)

Κοίτα πώς είσαι. Πολύ γαμοπαιδάκι φίλε.

Πάνος

(κοιτάει την οθόνη του κινητού της Μάγιας, θυμώνει)

Σβήσ' το τώρα.

Μάγια

Καλά, ρε, πώς κάνεις έτσι;

Πάνος

Σβήσ' το γαμώτο.

Μάγια

Μετά.

Πάνος

Τώρα.

Μάγια

Καλά.

(βάζει το κινητό στην τσέπη της)

Έβαλες το μονόζυγο, που σου είπα, στο δωμάτιο σου; Σου στείλανε και τα βάρη;

Πάνος

Ναι, αλλά βαριέμαι.

Μάγια

Θα μείνεις λαπάς, μπέμπα.

Πάνος

Σκάσε.

Μάγια

Άκου την Μάγια- coach και θα δεις πώς θα πεταχτούνε τα ποντίκια. Θα τα ψάχνουνε οι γάτες.

(ξαπλώνει για να κάνει κοιλιακούς έχοντας τα χέρια της πίσω από το κεφάλι της)

Μάγια

Κροάτα τα πόδια μου. Γερά, ρε. Δεν έχεις δύναμη;

Πάνος

Για σήκω ένα λεπτό.

(στρώνει κάτω από το κεφάλι της το φούτερ του, που είναι στο πεζούλι).

Μάγια

Κράτα, παιδί μου.

Πάνος

(βγάζει το κινητό να την φωτογραφίσει.)

Μάγια

Μην τολμήσεις, θα στο σπάσω.

Πάνος

Κι εσύ έβγαλες.

Μάγια

(ποζάρει προκλητικά)

Άντε, βγάλε. Και στείλ' τη μου. Διψάω.

Πάνος

(βγάζει από μια σακούλα δυο ενεργειακά ποτά)

Έφερα δυο.

(ανοίγουν, πίνουν.)

Αυτό που σ' αρέσει.

Μάγια

Ναι, με ταυρίνη. Ταυράκι θα σε κάνω, μαναράκι μου. Θα περνάς και θα σε κοιτάζουν με το στόμα ανοιχτό οι γκόμενες.

Πάνος

Σκασίλα μου για τις κότες.

Μάγια

Λοιπόν, θα πάρεις και ιμάντες.

(του δείχνει στο κινητό.)

Να παραγγείλεις αυτούς στο ίντερνετ.

Πάνος

Ρε, δεν το 'χω.

Μάγια

Θα το βρεις, μωρό μου... Παιδαράς θα γίνεις. Φουσκωτός... άμα ακούς την Μάγια.

(αγκαλιάζει το κεφάλι του.)

Πάνος

Άσε με... μου χαλάς τα μαλλιά.

Μάγια

Σαν χελιδονοφωλιά είσαι. Να το ζυρίσεις.

Πάνος

Δεν γίνεται.

Μάγια

Γιατί, ρε;

Πάνος

Έρχεται η κυρία Γιώτα σπίτι, κουρεύει την μητέρα μου, τον Ευριπίδη κι εμένα.

Μάγια

Ε, πες τι κούρεμα θέλεις.

Πάνος

Με προλαβαίνει η μάνα μου και της λέει τι κούρεμα θέλω...

Μάγια

Έχεις δρόμο ακόμα μπρόσκι.

(περνάει ο Μηνάς με αργό βήμα κρατώντας δυο πλαστικές σακούλες με ψώνια.)

Πάνος

Περίεργος αυτός ο τύπος τον έχω δει κι άλλες φορές που περνάει. Πάντα τα ίδια φοράει.

Μάγια

Αυτός; Ο Μηνάς, ο τρελογιατρός. Ακίνδυνο κουφάλογο. Ούτε ακούει, ούτε μιλάει.

Πάνος

Τον ξέρεις;

Μάγια

Η Γεωργία τον ξέρει από χρόνια. Κι η μάνα μου, όταν καθάριζε το σπίτι του, με έπαιρνε καμμιά φορά μαζί της. Τότε ζούσε κι η δική του η μάνα. Μου είχε δώσει κι ένα κουλούρι να φάω, που μύριζε περιεργα.

Πάνος

Έλα ρε, έχεις πάει και σπίτι του;

Μάγια

Είχα δει τότε από την χαραμάδα της πόρτας στο δωμάτιό του κι έκανε αυτός κάτι περιεργα... και βγαίνουν και καπνοί. Θα ήμουν πέντε;

Πάνος

Α, πριν πολύ καιρό, ήσουν μικρή.

Μάγια

Ωραία ζέστη είχε εκεί μέσα πούστη μου.

Πάνος

Θυμάσαι την ζέστη ύστερα από τόσο καιρό;

Μάγια

Ναι. Σε μας είχε πάντα κρύο...Κι ακόμα έχει.

Πάνος

Καλοριφέρ δεν καίτε;

Μάγια

Σόμπα με υγραέριο. Εκεί να δεις βρόμα. Αλλά καλύτερο απ' τις κλανιές της Γεωργίας όταν βλέπει σειρές...

Πάνος

Ρε, τι σόι φρούτο είναι αυτός;

Μάγια

Η Γεωργία που πηγαίνει καμμιά φορά προς τα κει και μαζεύει χόρτα λέει πως βγαίνουν κάτι καπνοί από την καμινάδα του και μυρίζουν περίεργα.

Πάνος

Μαγικά φίλτρα;

Μάγια

Κάτι με φυτά παίζει... φάρμακα.. κάτι περίεργο; Δεν τον έχεις τρακάρει στο μαγαζάκι, που ψωνίζει;

Πάνος

Όχι. Κι εκεί δεν μιλάει καθόλου;

Μάγια

Πουθενά. Κάτι έχει πάθει.

Πάνος

Οι δικοί του;

Μάγια

Δεν έχει κανέναν.

(φεύγει σιγά σιγά ο Μηνάς.)

Θα πάω να του κάνω πλάκα, έλα.

Πάνος

Κάτσε, ρε.

Μάγια

Θα κάνω ό,τι θέλω.

Πάνος

Δεν θα πας πουθενά.

(τραβάει την Μάγια και της μισοβγάζει την μπλούζα.)

Μάγια

Θα σε πλακώσω. Κοίτα ρε ηλίθιο πως μ' έκανες.

Πάνος

(παίρνει το φούτερ από το πεζούλι, το τινάζει και της το βάζει στην πλάτη.)

Μάγια

Δεν το θέλω.

Πάνος

Φόρα το. Θα κρυώσεις.

Μάγια

Έχω και το άλλο που μου ‘δωσες. Δεν στο ‘φερα, για να το πλύνω πρώτα.

Πάνος

Κράτα τα. Ο πατέρας μου πηγαίνει με την δουλειά του στο εξωτερικό, ξεχνάει και μου φέρνει ολόιδια.

Μάγια

Φλεξάρεις, Πανούλη;

Πάνος

Για τέτοιον με κόβεις;

(βγάζει από την τσέπη του ένα σακουλάκι με ζελεδάκια και της δίνει.)

Έχω απ’ αυτά που σ’ αρέσουν.

Μάγια

(παίρνει, τρώει, τον χαϊδεύει στο κεφάλι.)

Ωραία γεύση παπίτσα.

Πάνος

(τραβιέται)

Θα το κόψεις καμιά φορά, γαμώ το! Μου τα χαλάς. Με τσαντίζεις καταλαβαίνεις;

Μάγια

Κουκλάκι είσαι ρε... κι ας είσαι κι έτσι.

Πάνος

Το σπίτι αυτουνού του...

Μάγια

Του τρελογιατρού;

Πάνος

Ναι, είναι μακριά;

Μάγια

Πιο έξω. Μετά το γήπεδο, στις ερημιές.

Πάνος

Έχεις ξαναπάει;

Μάγια

Είχα περάσει με την Γεωργία πριν τρία χρόνια Δεν βλέπεις τίποτα απ' έξω, σου λέω.

Πάνος

Για λέγε.

Μάγια

Δεν φαίνεται το σπίτι καθόλου. Έχει έναν ψηλό φράχτη με κάτι ψηλά κάγκελα. Φρούριο, σου λέω. Έχει δέντρα και απ' έξω απ' το φράχτη και μέσα. Σαν ζούγκλα είναι.

Πάνος

Γιατί τον λες τρελογιατρό;

Μάγια

Κάτι παίζει με γιατρό. Έτσι τον λένε όλοι.

Πάνος

Γιατρός;

Μάγια

Ναι, η Γεωργία έλεγε ότι είχε περάσει στο πανεπιστήμιο και μετά... κάτι έπαθε και τα παράτησε... και μετά... έγινε έτσι όπως έγινε.

Πάνος

Άκου ρε, να περνάει ο άλλος ιατρική και να την παρατάει.

Μάγια

Ποιος τον χέζει κι αυτόν.

Πάνος

Ρε, να πάμε καμμιά φορά, να δω κι εγώ πού μένει. Μ' έφτιαξες, έτσι όπως τα είπες πριν, για το σπίτι του.

Μάγια

Σ' έβγαλα απ' τ' αυγό και καυλώνεις για περιπέτεια;

Πάνος

Αύριο έχουμε διαγώνισμα χημεία στην Ανδρεοπούλου.

(μιλάνε, ενώ συγχρόνως βλέπουν τα κινητά τους.)

Μάγια

(ψάχνει στο τηλέφωνο.)

Ρε, έχει και Instagram το σαράβαλο.

Πάνος

Για να δω.

Μάγια

Κοίτα πώς την έκανα.

Πάνος

Γαϊδούρι;

Μάγια

Κάτσε θα την κάνω σκύλα. Της πάει καλύτερα.

Πάνος

Μην την ανεβάσεις, μπορεί να σε βρούνε.

Μάγια

Στη στέλνω.

Πάνος

(βλέπει το κινητό του.)

Θα της βάλω και γένια. Πλάγια έχει. Ωχ, ξέχασα. Θα το δει ο πατέρας μου.

Μάγια

Τι λες, ρε;

Πάνος

Έχει ένα πρόγραμμα που μου βάζει χρόνο στο κινητό και βλέπει και τις αναρτήσεις μου.

Μάγια

Όπα! Να προσέχω τι σου στέλνω μεγάλε. Γιατί δεν μου το είχες πει, ρε βλαμμένο.

Πάνος

Θα στο 'λεγα. Χτες βράδυ το 'βαλε. Είπαν οι καθηγητές στην μάνα μου ότι δεν συγκεντρώνομαι κι ο πατέρας μου θεώρησε ότι φταίει το κινητό.

Μάγια

Πω, ρε φίλε! Καλύτερα είμαι εγώ, μ' έχουν γραμμένη στ' αρχίδια τους.

Πάνος

Οι δικοί μου πάνε κι έρχονται σχολείο. Ενημερώνουν κι ενημερώνονται, λέει. Γιατί όλοι αυτοί οι μαλάκες οι καθηγητές πρέπει να ξέρουν ότι έχω έναν αδερφό με πρόβλημα; Τι έτρεξε η μάνα μου να το πει; Για να με λυπούνται;

Μάγια

Μπα, και να μην το έλεγαν οι δικοί σου, θα το μαθαίνανε. Κατίνες, όλοι στο γραφείο. Τρώνε τυρόπιττες και μας κουτσομπολεύουν.

Πάνος

Σιγά αυτοί «οι τέλειοι» που κωλοβαράνε, λένε για μας.

Μάγια

Γι' αυτούς είμαστε μυρμήγκια. Κατά βάθος, θα τους άρεσε και να μας πατάνε κιόλας. Κλατς!

Πάνος

Τα 'χω πάρει, που μου φέρονται δήθεν με επιείκεια...

Μάγια

Τα δικά μου, τους τα λέει ο πατέρας μου... ο έξυπνος... φάτσα μπάτσα, κάθε φορά που παίρνει τον έλεγχο. Πιάνει τους καθηγητές και βρίζει την μάνα μου για το έτσι που έγινα.

Πάνος

Κι εσύ πού το ξέρεις;

Μάγια

Γυρίζει και κοιτορεύεται στη Γεωργία, ότι τους τα 'πε. Μετά με κυνηγάει, να με σπάσει στο ζύλο.

Πάνος

Έλα ρε, σε χτυπάει;

Μάγια

Μπαίνει η Γεωργία στη μέση... Χρόνια τώρα το ίδιο παραμύθι. Μόνο τότε το παίζει πατέρας. Τότε θυμάται ότι μ' έσπειρε. Όταν βγαίνουν οι έλεγχοι. Καμιά ώρα, θα του ρίξω 'κανα μπουνίδι και θα ψάχνεται.

Πάνος

Ποια είναι η Γεωργία;

Μάγια

Η μάνα του πατέρα μου.

Πάνος

Πες η γιαγιά σου, ντε...

Μάγια

Από τότε που έφυγε απ' το σπίτι η μάνα μου...

Πάνος

Αυτή σε σώζει, ε;

Μάγια

Ναι. Έχω ρουφήξει πολλή διάρροια με το καλαμάκι, Πανούλη. Εσύ βλέπεις ό,τι θέλεις το 'χεις.

Πάνος

Ναι.

Μάγια

Άμα κι εγώ είχα ό,τι ήθελα, θα ήμουν σούπερ. Ποιος τους έχεζε όλους!

Πάνος

Εγώ είμαι, όμως, αόρατος. Δεν με βλέπει κανείς στο σπίτι.

Μάγια

(τον τσιμπάει)

Πάνος

Με πόνεσες, ρε.

Μάγια

Πονάνε οι αόρατοι;

Πάνος

Ο άγγελος τους... ο Ευριπίδης. Μόνο αυτός υπάρχει στο σπίτι μου.

Μάγια

Ας είχα ό,τι ήθελα και θα 'βγαζα φτερά. Περιστέρι θα γινόμουν και θα τους έχεζα από ψηλά.

Πάνος

Άλλο να το ζεις ...

Μάγια

Ήθελες, βρε βλαμμένο, να 'σαι σαν κι εμένα; Που κοιμάμαι στο καναπέ της κουζίνας και λούζομαι κάθε μέρα με παγωμένο νερό, για να μη βρομάω τηγανίλα.

Πάνος

Γιατί;

Μάγια

Δεν μ' αρέσουν οι φακές και τα φασόλια, που μαγειρεύει συνέχεια... και μου τηγανίζει αβέρτα κουβέρτα πατάτες η Γεωργία.

Πάνος

Σ' αγαπάει, πάει να πει.

Μάγια

Μπορεί.

Πάνος

Σίγουρα.

Μάγια

Τελικά, μανάρι μου, εσύ δεν έχεις ταγκάρει τόσο καιρό με κανέναν στο σχολείο. Δεν έχεις ούτε ένα φίλο, μωράκι.

Πάνος

Είχα στην παλιά μου γειτονιά.

Μάγια

Εδώ, γιατί ήρθατε;

Πάνος

Για να έχει καθαρό αέρα το παιδάκι τους...ο Ευριπίδης.

Μάγια

Τον ζηλεύεις κάργα τον μικρούλη.

Πάνος

Τι να ζηλέψω έτσι που 'ναι ο κακομοίρης...μπορεί και να πεθάνει σε μερικά χρόνια.

Μάγια

Έλα ρε, τι έχει;

Πάνος

Άστο.

Μάγια

(του χαϊδεύει τα μαλλιά.)

Έλα, ρε μαναράκι, όλα θα πάνε καλά. Εδώ έχεις εμένα...αν τολμήσει να σε πειράξει κανείς, θα 'χει να κάνει μαζί μου

Πάνος

Θέλεις να έρθεις καμιά φορά σπίτι μου;

Μάγια

Άσε, το βλέπω απ' έξω και παθαίνω. Πού ζεις, ρε φίλε. Χλίδα.

Πάνος

Σιγά μωρέ. Έλα, οι γονείς μου είναι κατά βάθος καλοί άνθρωποι.

Μάγια

Χέσ' το, ρε, σου λέω. Η Μάγια δεν είναι για σαλόνια και δεν περνάει κόκκινες γραμμές. Δεν είμαι και «μαρκιάκι», βλέπεις.

Πάνος

Τι;

Μάγια

Δεν φοράω ρούχα μαρκέ ρε, όπως εσύ.

Πάνος

Εμένα μ' αρέσουν τα ρούχα σου που είναι αλλιώςτικα.

Μάγια

Τα σκίζω και τα ζωγραφίζω με τους μαρκιαδόρους ... που μου δίνεις... για να μην φαίνονται, που τα παίρνει η Γεωργία από τον κουβά της εκκλησίας.

Πάνος

Να γίνεις σχεδιάστρια μόδας, έχεις ταλέντο.

Μάγια

Πούτσες μπλε. Για ψωφοπείνες;

Πάνος

Να το σπουδάσεις.

Μάγια

Σπουδάζουν αυτοί που τα 'χουν.

Πάνος

Άμα το θέλεις πολύ, θα γίνει. Άμα το 'χεις όνειρο.

Μάγια

Οι φτωχοί δεν έχουν όνειρα.

Πάνος

Είσαι πολύ δυναμική ρε. Με στοιχημα, εσύ θα φτιάξεις σπίτι πολύ καλύτερο από το δικό μου.

Μάγια

Πάντως στης Γεωργίας μην έρθεις.... Θα σε πλένουν για δέκα ώρες μετά με απολυμαντικό. Θα σου βγάλουν και την πέτσα.

Πάνος

Πλάκα έχεις.

Μάγια

Κι εσύ ότι θέλεις!

Σβήνουν τα φώτα

Σκηνή 2^η

Στη κουζίνα του Μηνά. Φαίνεται κι ένα μέρος από τον φράχτη.

Ο Μηνάς έχει ένα μαρούλι πάνω στο τραπέζι και το κάνει φύλλο, φύλλο μέσα σε ένα λεκανάκι. Μετά παίρνει ένα κατσαρόλι, βάζει λίγο νερό και το τοποθετεί σ' ένα γκαζάκι να βράσει. Φτιάχνει ένα αφέψημα. Ανοίγει βαζάκια, ρίχνει διάφορα αποξηραμένα βότανα, προσθέτει κι ένα φύλλο μαρουλιού, αφού το πλύνει. Σερβίρει το τσάι και το μυρίζει. Κάθεται, κοιτάζει τα χέρια του, σηκώνεται και τα πλένει. Ανοίγει ένα βιβλίο και μετά ένα τετράδιο κι αρχίζει να αντιγράφει κάτι. (Ο Σάμι είναι σαμιαμίδι) Μηνάς Το πρώτο μαρούλι φέτος... (παύση) Σάμι...δες (παύση)... (τραβάει ένα ντοσιέ από ένα ράφι ανοίγει, διαβάζει.) Κατά τον Καλουμέλλα, το μαρούλι φέρνει ύπνο. Αυτό οφείλεται στο συστατικό Λακτουκάριο... (παύση) Λακτουκάριο... λατούτζια... μαρούλι... (γυρίζει σελίδα) Το μαρούλι είναι κατευναστικό (παύση) κατευνάζει την λαγνεία, κατά τον Διοσκορίδη. (παύση)... Βγάζει ένα τόμο από ένα ράφι. Περι ύλης ιατρικής, (φυλλομετράει) έγραφε έγραφε. Γιατρός, βοτανολόγος, φαρμακολόγος... ριζοτόμος... πέντε τόμοι... Τον πρώτο αιώνα έζησε, Σάμι. Είκοσι αιώνες πριν από μένα... Αποξήραση για ρόφημα. Η ιατρική (χαϊδεύει το μαρούλι) εδώ μέσα... συμφέρει; (νεύει αρνητικά) Πώς θα πουλάνε; Μαρουλοσαλάτα για τον ύπνο; (σκύβει σε μια χαραμάδα και βλέπει) Πού είσαι, ρε; Μόλις ξαπλώσω, βγαίνεις, μπαγάσα.

(ανοίγει ένα χοντρό τετράδιο και γράφει) .

Τα μυρμήγκια κάτω απ' την ελιά τρώνε πιο γρήγορα απ' αυτά στην κυδωνιά. Είκοσι δεύτερα ... Θηλυκά... Μαζεύουν και ταΐζουν τους κηφήνες. Αυτοί ζευγαρώνουν με την βασίλισσα και μετά πεθαίνουν.

Η Μάγια και ο Πάνος σκαρφαλώνουν στο φράχτη. Πηδώντας μέσα ο Πάνος χτυπάει.

Ακούγονται φωνές απ' έξω.

Ο Μηνάς μένει παγωμένος.

Μάγια

(τραβολογάει τον Πάνο)

Μάγια

Κουνήσου ρε.

Πάνος

Άσε με, σου λέω μωρέ.

Μάγια

Ρε μαλάκια, έλα πιο κοντά.

(ο Μηνάς στήνει αυτί. Φορά την καμπαρντίνα του και το καπέλο του.)

Πάνος

Άσε με, πονάω, καταλαβαίνεις; Κοίτα,

Μάγια

Μαλάκια, το ξέσκισες. Τι έκανες ρε πανικοβλαμμένο;

Πάνος

Τρέχει αίμα, δεν το βλέπεις; Μπορεί να ‘χει και σκύλο και να πεταχτεί από πουθενά.

Μάγια

Κι ο σκύλος τι κάνει τόση ώρα; Την πάπια;

Πάνος

Μπορεί να ‘ναι εκπαιδευμένος.

Μάγια

Τσάμπα μπήκαμε; Να μην δούμε λίγο; Αντέχεις, κοτούλα. Βάλε τα δυνατά σου.

(ο Μηνάς, μέσα στην κουζίνα, πηγαίνει προς την πόρτα. Μόλις πάει να καθίσει, ακούει πιο δυνατά.)

Πάνος

Ρε, χάνω αίμα. Κοίτα.

Μάγια

Γδάρσιμο είναι, μωρέ. Πώς κάνεις έτσι.

Πάνος

Είσαι ηλίθια; Τρουπήθηκα και στο χέρι και στο πόδι.

Μάγια

Μην είσαι βούτυρο, ρε μπούλη.

Πάνος

Δεν θα μπορώ να γυρίσω πίσω, μετά.

(ο Μηνάς ξανασηκώνεται και πάει στην πόρτα.)

Μάγια

Ζούλα το, θα σταματήσει. Πήγες κι έπεσες σαν μούγκανος...

Πάνος

Ρε με γράφεις; Δεν είμαι καλά, καταλαβαίνεις;

(ο Μηνάς πανικοβάλλεται.)

Μάγια

Μισό, να δούμε λίγο απ' το παράθυρο μια και φεύγουμε. Κάθισες κάτω; Δεν το πιστεύω. Φτάσαμε, μωρέ.

Πάνος

Δες μόνη σου.

Μάγια

Δεν έχεις τίποτα. Έκλασες μέντες απ' το αίμα. Ρε μαλάκια, έγινες κίτρινος. Θα λιποθυμήσεις, ρε βλαμμένο; Εγώ φταίω που σου έκανα το χατίρι να έρθουμε.

Ο Μηνάς κρατάει το πόμολο της πόρτας κι αμφιταλαντεύεται. Ζει την μεγάλη αγωνία αν θα ανοίξει. Ανοίγει την πόρτα μια χαραμάδα, πισωπατεί και στέκεται σε σημείο, που δεν είναι ορατός στα παιδιά. Η Μάγια σπρώχνει επιφυλακτικά την πόρτα και τραβολογάει και τον Πάνο. Κοιτάζουν γύρω σαν χαμένοι. Η Μάγια φέρνει το χέρι της στην μύτη της, της μυρίζει κάτι άσχημα.

Πάνος

Ήταν η πόρτα ανοιχτή;

Μάγια

Σιάσε. Είμαστε τυχεροί.

Πάνος

Λείπει;

Μάγια

Για να είναι ανοιχτά, κάπου εδώ θα είναι.

Πάνος

Λες να μας χτυπήσει; Πάμε να φύγουμε. Τρέχει το αίμα και λερώνω το πάτωμα.

Μάγια

Το λερωμένο;

Πάνος

Δεν είναι σωστό που μπήκαμε. Σαν κλέφτες...

Μάγια

Έλα τώρα, το 'κανες το θέμα πίπα κώλο εμπλοκή που πήγαινες σαν στραβάδι και θέλεις τώρα και τα σωστά... Εσύ δεν λύσσαζες να έρθουμε;

Πάνος

Ε, όχι να μπούμε και μέσα.

Μάγια

Σκάσε. Κάτι ακούω.

Πάνος

Θα μας περάσει για κλέφτες και θα μας χτυπήσει... Μπορεί να 'χει και σιύλο. Πάμε πριν φανεί.

Μάγια

Χέστηκες απ' το φόβο σου ρε; Τι θα μας κάνει το μόγγολο;

Μηνάς

(εμφανίζεται. Τα παιδιά αιφνιδιάζονται. Ο Μηνάς βρίσκεται σε αμηχανία.)

Μάγια

Ω! ρε μάνα μου, γυαλίζει το μάτι του.

Πάνος

Συγγνώμη, κύριε, που μπήκαμε, φεύγουμε αμέσως. Δεν ήταν σωστό. Δεν κλέψαμε, ψάξτε μας.

Μάγια

Σ' άκουσε τώρα; Είσαι ούφο τελικά.

Πάνος

Μπορεί να διαβάξει στόμα. Έχει δίκιο, ρε, να θυμώσει. Εσένα θα σου άρεσε να μπουκάρει κάποιος στο σπίτι σου; **(στον Μηνά) Φεύγουμε. Είχα ένα ατύχημα. Μου δίνετε, σας παρακαλώ, λίγο χαρτί να σκουπίσω το αίμα, που σας λέρωσα το πάτωμα.**

Μηνάς

(μ' ένα βρυχηθμό δείχνει στον Πάνο να καθίσει στο κρεβάτι του. Ο Μηνάς με χαρτί κουζίνας σκουπίζει τα αίματα από το χέρι και το πόδι του Πάνου. Βρέχει μια πετσέτα και τον καθαρίζει. Παιρνει από ένα ράφι ένα μπουκαλάκι και του βάζει στα γδαρσίματα. Ο Πάνος ουρλιάζει, πονάει.)

Μάγια

Δεν σ' αντέχω ρε φίλε να τσιρίζεις. Τυχερός αυτός, που δεν ακούει. Κάτσε, θα φωνάξω κι εγώ να σου κάνω συμπαράσταση.

(αρχίζει και τσιρίζει.)

Τρελογιατρέ! εεε! τρελογιατρέ!

Πάνος

Σταμάτα, ρε Μάγια, έλεος! Βούλωσ' το. Μπορείς;

Μάγια

Στον θίξαμε; Σου έκανε καλά το βαβά και τον αγάπησες;

(ο Μηνάς ξαναγουρίζει στον Πάνο και φέρνει ένα άλλο βαζάκι με φάρμακο.

Ο Πάνος τραβιέται.)

Πάνος

Όχι...όχι, σταμάτησε το αίμα. Όλα καλά. Δεν αντέχω τον πόνο μ' αυτά τα φάρμακα, σας παρακαλώ...

Μάγια

Άμα σ' ακούσει, σφύρα μου.

(πηγαίνει πίσω από τον Μηνά και ουρλιάζει στο αυτί του για τεστ, ενώ ο Μηνάς μένει ατάραχος.

Ο Μηνάς κάτι ψάχνει, σ' ένα συρτάρι και μετά φεύγει προς το εσωτερικό του σπιτιού.)

Μάγια

Είδες ο τρελογιατρός ; Μια χαρά σ' έφτιαξε. Πού πήγε; Θα φέρει τώρα κανένα βαρέλι με φάρμακο να σε ριζει μέσα.

Πάνος

Ρε, πώς θα με δούνε οι δικοί μου με τα αίματα;

Μάγια

Μπες κρυφά κατευθείαν στο δωμάτιο σου και πέταξε αυτά τα ρούχα στα σκουπίδια. Με τόσα που έχεις, κανείς δεν θα το καταλάβει. Και πού 'σαι, όταν βγάλεις τα ματωμένα, πέταξε εσύ ο ίδιος τα σκουπίδια έξω.

Πάνος

Είσαι μυαλό! Δεν θα το σκεφτόμουν.

Μάγια

Μαζί μου μαθαίνεις,...μπέμπη, δεν είπαμε;

Πάνος

Χέσε μας, Μάγια.

Μάγια

Άλλη ώρα. Ρε, αυτό το σπίτι είναι μεγάλο, καλά το θυμόμουνα. Αυτός εδώ ζει μόνο στην κουζίνα;

Πάνος

Μπορεί να τον βολεύει.

Μάγια

Τρελός θα μου πεις. Σου μυρίζει κάτι;

Πάνος

Όχι.

Μάγια

Σαν κάτουρο γάτας κάτι;

Πάνος

Όχι.

Μάγια

Εκτός αν είναι δικό του κάτουρο. Δεν σου βρομάει, ρε μαλάκια; Σήνω, φεύγουμε.

Πάνος

Να τον χαιρετήσουμε...

Μάγια

Είσαι ντουβάρη...αφού είναι κωφάλαλος λέμε.

Πάνος

Εγώ θα περιμένω.

Μάγια

Θα σου φέρει τώρα κανένα άλλο φάρμακο να στο βάλει στον κώλο, κι εκεί να δεις πόνο.

(τραβάει τον Πάνο με την βία.)

Πάμε σου λέω, ρε βλήμα.

Πάνος

Άσε με, πονάω.

Μάγια

(βλέπει μια φωτογραφία σ' ένα ράφι.)

Αυτή πρέπει να 'ναι η μάνα του. Ναι, την θυμήθηκα. Κοίτα, ρε, ο βλαμμένος έχει βάλει και σταυρό στην φωτό. Αυτηνής θα 'ναι Έχε χάρη, που δεν γουστάρω τους σταυρούς.

Πάνος

Πλάκια κάνεις. Δεν το εννοείς.

Μάγια

(παίρνει το βαζάκι με το υλικό που έφερε ο Μηνάς και καθάριζε το χέρι του Πάνου και το περιεργάζεται.)

Ωχ! Ξέρεις τι σου έβαλε στην πληγή;

(ανοίγει το βαζάκι και του το βάζει κάτω από την μύτη του.)

Μύρισε.

Πάνος

Κάτι μου θυμίζει.

Μάγια

Σκόρδο. Κάνει η Γεωργία πατσά και βάζει μετά σκόρδο...και με φλομώνει. Την ξέρω την μυρωδιά. Σκόρδο σε οινόπνευμα. Μπλιάζ!

Πάνος

Σταμάτησε, όμως, το αίμα.

Μάγια

Πάμε, θα σου βάλει και σκατά ακριδάς αυτός.

(σκύβει πάνω στο ανοιχτό τετράδιο, διαβάζει.)

Πάνος

Μην διαβάζεις, δεν είναι σωστό. Μπορεί να μην θέλει.

Μάγια

(διαβάζει)

Τα θηλυκά μυρμηγκια, οι εργάτριες, δεν εργάζονται πάντα με τον ίδιο ρυθμό. Μάλλον αυτό εξαρτάται από την οικογένειά τους. Α καλά, τρελός για δέσιμο.

Πάνος

Μπορεί να γράφει κάνα διήγημα.

Μάγια

Μαλακίες γράφει.

(μπαίνει ο Μηνάς κρατώντας λουρίδες άσπρου υφάσματος, που φαίνεται να έχουν σιιστεί από σεντόνι, γιατί κρέμονται κλωστές και κλείνει την πόρτα που έχει μείνει ανοιχτή. Δένει το χέρι του Πάνου.)

Μάγια

Καλά που δεν έφερε ολόκληρο το σεντόνι, να σε κάνει μούμια.

(ο Μηνάς αφού τελειώσει με το χέρι του Πάνου, πλένει τα χέρια του, πηγαίνει, κάθεται στο τραπέζι και ανοίγει ένα τετράδιο. Τα παιδιά καταλαβαίνουν πως πρέπει να φύγουν.)

Μάγια

Άντε, φεύγουμε, δεν θα βραδιάσουμε εδώ.

(τραβάει τον Πάνο και από απροσεξία ρίχνει ένα σκεύος. Ο Μηνάς τρομάζει.)

Πάνος

Ευχαριστώ, ευχαριστώ... και χίλια συγγνώμη. Να είστε καλά! Συγγνώμη, ε;

Ευχαριστώ!

Σβήνουν φώτα.

Σκηνή 3η

Φαίνεται η εξωτερική πόρτα από ένα χαμόσπιτο, δυο πλαστικά σκαμπό, ένα διαλυμένο μηχανάκι και μερικά εργαλεία πεταμένα. Ο Λουκάς έχει δίπλα του, πάνω σε ένα εργαλείο, ένα τσιγάρο αναμμένο και προσπαθεί με ένα κατσαβίδι να ξεβιδώσει μια βίδα από ένα εξάρτημα.

Λουκάς

Γαμώ το ξισταύρι μου. Ο διάολος μπήκε μέσα του.

(εμφανίζεται η Μάγια μ' ένα πιάτο σκεπασμένο μ' ένα άλλο και κάθεται παράμερα και τον βλέπει.)

Θα στέκεσαι πολλή ώρα;

Μάγια

Α, με είδες;

Λουκάς

Και στον κώλο έχω μάτια.

Μάγια

Κι έλεγα από πού τα πήρα.

Λουκάς

Τα καλά από μένα, τα στραβά απ' την χαμούρα, την μάνα σου.

Μάγια

Θα σου φέρω το φαγητό στο κεφάλι.

Λουκάς

Έλα,στην θίζαμε;

Μάγια

Να πλένεις το στόμα σου, όταν μιλάς για την μάνα μου.

Λουκάς

Άμα ήταν καλή, δεν θα σε παράταγε.

Μάγια

Και πολύ σ' άντεξε... Το ξύλο της αρκούδας το ξέχασες; Εσύ φταις.

Λουκάς

Δασκαλεμένη σ' έχει;

Μάγια

Τι σου μιλάω, μωρέ; Εγώ φταίω, που άκουσα την Γεωργία να έρθω...είπα να την ξεκουράσω. Δεν μου λες, γιατί δεν έρχεσαι να παίρνεις το φαγητό; Δούλες σου είμαστε;

Λουκάς

Σιάσε.

Μάγια

Πρόσεχε πώς μου μιλάς...εγώ δεν είμαι η μάνα μου.

Λουκάς

Σε τρώει μου φαίνεται ο κώλος σου.

Μάγια

Για τόλμα. Δεν είμαι πια μωρό, δεν το πήρες είδηση;

Λουκάς

Το πήρα.

(πετάει το κατσαβίδι, ανάβει τσιγάρο και γίνεται πιο ήπιος.)

Τι έφτιαξε;

Μάγια

Μάντεψε.

Λουκάς

Φασολάδα.

Μάγια

Κέρδισες λουκούμι.

Λουκάς

Μας έχει φλομώσει.

Μάγια

Το παίζει ανάμεσα σε φασόλια, μακαρόνια και φακές. Όλο τέτοια της δίνουν από τον Δήμο λέει.

Λουκάς

Οι φιλόνηθοι δεν πάνε και κανένα κομμάτι κρέας; Θα μου πεις αυτό το κρατάνε για τον εαυτό τους..

Μάγια

Εγώ στο σπίτι μου θα μαγειρεύω κάθε μέρα μπριζόλες. Άμα γίνω πλούσια.

Λουκάς

Έτσι όπως πας στο σχολείο εσύ δεν θα έχεις να φας. Θα έχει πεθάνει και η Γεωργία.

Μάγια

Δεν χρειάζεται να είμαι καλή στο σχολείο για να γίνω πλούσια.

Λουκάς

Έριξες κανέναν με παραδάκι;

Μάγια

Οι άντρες είναι γουρουνία...κι όλα τα γουρουνία την ίδια μούρη έχουν.

Λουκάς

Βρες εσύ ένα λεφτά κι ας είναι και... γουρουνίσια. Τι θα κάνεις για να ζήσεις;

Μάγια

Κάτι θα βρω.

Λουκάς

Την μόρφωση την ξεχνάς είπαμε.

Μάγια

Κι ο Μηνάς την παράτησε την μόρφωση.

Λουκάς

Τι είπες τώρα; Ποιος Μηνάς;

Μάγια

Ο τρελογιατρός.

Λουκάς

Πού τον θυμήθηκες; Αυτός έχει «μπάζα» από τους γονείς του.

Μάγια

Πήγα σπίτι του.

Λουκάς

Πλάκα κάνεις.

Μάγια

Ναι, πήγα.

Λουκάς

Σου άνοιξε; Μπήκες μέσα; Πώς έγινε;

Μάγια

Μεγάλη ιστορία.

Λουκάς

Άμα ανοίξεις εκεί πόρτα, όλο και κάτι θα βγάλεις.

Μάγια

Την πουτάνα στον τρελογιατρό θες να κάνω;

Λουκάς

Είπα κάτι τέτοιο; Γιατί λες πράγματα, που δεν λέω;

Μάγια

Μπορεί να το 'λεγες.

Λουκάς

Άλλο σκέφτηκα.

Μάγια

Για λέγε, σίγουρα μαλακία θα είναι.

Λουκάς

Αυτός έχει σχέση με ιατρική. Η Γεωργία λέει πως είχε ακούσει από την μάνα του, πως έφτιαχνε φάρμακα από χορτάρια από τότε που την παρότησε το πανεπιστήμιο.

Μάγια

Ε, και;

Λουκάς

Για σκέψου...έτσι όπως είσαι ... όλο και κάτι μπορεί να έχει, για να σε φτιάξει.

Μάγια

Η λεύκη δεν γίνεται καλά. Χέστηκα... σ' όποιον αρέσω... Και να ξέρεις, αρέσω σ' όποιον θέλω.

Λουκάς

Και τι έχεις να χάσεις; Τώρα που βρήκες τον δρόμο, να πας.

Μάγια

Αφού και να του μιλήσω, δεν θα μ' ακούσει.

Λουκάς

Με νοήματα. Δειχ' του τα χέρια σου, την μάπα σου. Αλλά να μην έχεις βάλει επάνω τους σοβάδες που βάζεις, για να τα κρύβεις.

Μάγια

Όλα τα ξέρεις, μπαγασάκιο.

Λουκάς

Σαν πατσαβούρα φαίνεσαι έτσι δίχρωμη, που είσαι. Σαν αγελάδα καλύτερα. Η καλή μας αγελάδα.

(μουγκανίζει κοροϊδευτικά και σκάει στα γέλια.)

Μάγια

Σκάσε, θα σου χώσω το κατσαβίδι...

(κάνει καθρέφτη το κινητό της, κοιτάζεται)

Ναι, ας πάω.

Λουκάς

Έρχεσαι στα λόγια μου τώρα. Όταν είναι να πας, πες να σου κόψω πικραλίδα να του δώσεις. Έχει φυτρώσει εκεί πίσω. Θα γουστάρει τρελά, άμα του έχεις και δώρο.

Μάγια

Τρίχες , τίποτα δεν θα γίνει αλλά ας πάω.

Λουκάς

Πέρασε πριν πας να σου κόψω το χορτάρι. Θέλεις να έρθω μαζί σου;

Μάγια

Σώπα, ρε Λουκά -νικο, που θυμήθηκες ότι είσαι μπαμπάς. Δεν σε χρειάζομαι.

Λουκάς

Καλά ντε, μην βαράς.

Σβήνουν φώτα

Σκηνή 4η

Σπίτι Μηνά.

Ο Μηνάς βγάζει από μια πλαστική σακούλα ψώνια. Έπειτα από την μια τσέπη της καμπαρντίνας μερικά φιλά κι από την άλλη έναν λογαριασμό. Πετάει στο κρεβάτι το καπέλο του, βγάζει την καμπαρντίνα. Πλένει τα χέρια του. Τρώει ξηρούς καρπούς από ένα σακούλι. Παίρνει ένα σταγονόμετρο και, μέσα σε ένα γυάλινο δοκιμαστικό σωλήνα, ρίχνει μερικές σταγόνες που παίρνει από ένα κατσαρόλι. Ανοίγει ένα μπουκαλάκι και ρίχνει μερικές ακόμη.

Για να δούμε, Σάμι... θα πετύχει;

(παίρνει το βάζο, πηγαίνει προς το παράθυρο και το σηκώνει στο φως να δει το χρώμα.

Βλέπει στο παράθυρο ένα χέρι, που κρατάει ένα μάτσο χορτάρια και τα πηγαينوφέρει. Κοιτάει πιο προσεκτικά.)

Μάγια

(απ' έξω.)

Άνοιξε, ρε φίλε, δεν θα σου κάνω κακό.

Μηνάς

(πηγαίνει πίσω πίσω. Ταράζεται. Αρπάζει την καμπαρντίνα του, την φοράει και βάζει και το καπέλο του.)

Μάγια.

(απ' έξω.)

Θέλω να με βοηθήσεις, τρελογιατρέ ... ένα φάρμακο θέλω... για μένα ... άνοιξε, μωρέ.

Μηνάς

(ανοίγει διστακτικά μια χαραμάδα την πόρτα.)

Μάγια

(μπαίνει με αέρα.)

Τελικά, ρε φίλε, μήπως ακούς και το παίζεις κουφός;

Μηνάς

(δεν αντιδρά. Πηγαίνει, κάθεται στο τραπέζι και διαβάζει.)

Μάγια

Με γράφεις; Αυτό θέλεις να μου πεις; Την Μάγια δεν την γράφουν, αγόρι μου.

(τον τραβάει από τον ώμο, ο Μηνάς δυσανασχετεί.)

Καλά, μην τρομάζεις, δεν τρώω κιόλας. Το χέσαμε... δεν θα βγάλω άκρη. Δεν ξέρω και μουγκαματική, γαμώ το φελέκι μου. Μαλακία μου να έρθω.

Μηνάς

(μένει απαθής.)

Μάγια

(ενώ μιλά, κάνει νοήματα.)

Εγώ, δες...

(τραβάει μανίκι της, μένει γυμνό το χέρι. Το βάζει δίπλα στον τοίχο και δείχνει το χρώμα.)

Δες, άσπρο. Τοίχος; Χιόνι; Λεύκη...

(του δείχνει το πρόσωπο της. Φωνάζει.)

Εσύ...κουφάλαγο... φάρμακο... έχεις;

(σκύβει και κοιτάζει δοκιμαστικούς σωλήνες στηριγμένους σε βάση, που βρίσκονται πάνω στο τραπέζι.)

Μαλάκα...είσαι τρελός επιστήμονας; Πλάκα έχει να γίνει και καμιά έκρηξη και να τη φάω στη μάπα.

Μηνάς

(απομακρύνει τους δοκιμαστικούς σωλήνες από την Μάγια.)

Μάγια

Καλά, δεν θα σου κλέψουμε τα μυστικά.

Γαμώ το κέρατό μου, αρχίζω και τα παίρνω. Κοίταξέ με καλά...δεν φαίνομαι σαν...(παύση) πατσαβούρα... ή σαν...αγελάδα... που λέει κι ο άλλος, ο κωλομαλάκας, ο πατέρας μου. Πατέρας λαχείο! Εσύ, μεγάλε, θα 'χεις κάτι μαγικό... δεν μπορεί.

(του δείχνει πως θα μπορούσε να της δώσει κάτι να αλείψει.)

Καλά, γάμησε το, θα φύγω. Χέστηκα...

(Ο Μηνάς περιεργάζεται το χέρι και το πρόσωπο.

Κόβει ένα χαρτί από ένα τετράδιο, γράφει κάτι και της το δίνει.)

Μάγια

(διαβάζει).

«Όχι τι φαίνεσαι... αλλά τι είσαι...» (σχολιάζει) Μαλακίες!

(κάνει το χαρτάκι μπαλάκι, το πετάει ψηλά και το κλωτσάει.

(ο Μηνάς ψάχνει πάλι στα βαζάκια του και πάει στο μέσα δωμάτιο, για να της φέρει κάτι και της κάνει νόημα να περιμένει.

Η Μάγια μένει μόνη της. Επικεντρώνεται στην φωτογραφία της μητέρας του.)

Μάγια

Παιδί της μαμάς ο τρελογιατρός.

(δίνει μια κλωτσιά σε μια στοίβα βιβλίων. Τριγυρνάει επιφυλακτικά. Ανοίγει ένα ντουλάπι και βλέπει ένα ωραίο κουτί, το βγάζει και το ανοίγει. Εκπλήσσεται. Το κλείνει, το βάζει στην μασχάλη της και εξαφανίζεται. Μπαίνει ο Μηνάς, κρατώντας ένα βάζο με κρέμα. Βλέπει το ντουλάπι ανοιχτό. Καταλαβαίνει ότι έχει κλέψει η Μάγια. Πλένει τα χέρια του κι αρχίζει να μαζεύει τα βιβλία.)

Μηνάς

Βρομόπαιδο... Σάμι... δεν φώναζες...

Σβήνουν φώτα

Σκηνή 5η

Στην κουζίνα του σπιτιού του Μηνά. Λίγες εβδομάδες αργότερα.

Ο Πάνος κάθεται στη καρέκλα, στο τραπέζι. Έχει μπροστά του το λάπτοπ και από ένα τετράδιο αντιγράφει. **Ο Μηνάς** τριγυρνάει και κάνει δουλειές. **Φτιάχνει** ένα ρόφημα και το δίνει στον Πάνο. Κάποια στιγμή κάθεται στο κρεβάτι του, αφού πάρει ένα μάτσο με χαρτιά από το τραπέζι, που βρισκόταν δίπλα στο λάπτοπ. Είναι σελίδες, που έχει εκτυπώσει ο Πάνος.

Πάνος

Σας αρέσουν; Εκτύπωσα τα τελευταία, που γράψαμε.

(σκύβει στο τετράδιο, από το οποίο αντιγράφει)

Τι λέει εδώ;

Μηνάς

(σκύβει, διαβάζει.)

Φύλλα κουμαριάς.

Πάνος

Σαν γιατρός γράφετε. Δεν διαβάζονται και εύκολα.

Μηνάς

(σταματάει, παίρνει από ένα ράφι ένα βάζο και του δείχνει. Μετά υπαγορεύει)

Γράφε.

Γαλλικό οξύ, ταννικό οξύ, ρητίνη, κόμμι, πηκτίνη. Τσάι: δεκαπέντε έως είκοσι γραμμάρια σε ένα λίτρο νερό, σκόνη, δυο έως οχτώ γραμμάρια, εκχύλισμα, ένα έως τέσσερα γραμμάρια... Από κάτω.

Πάνος

Ορίστε;

Μηνάς

(του δείχνει στην οθόνη του λάπτοπ ότι πρέπει να αλλάξει γραμμή.)

Πάνος

Α... στην άλλη γραμμή;

Μηνάς

Λιθοτριπτικό... χρόνιο βροχίτη...κατά του κατάρρου.

Πάνος

Ποιανού; Πώς γράφεται;

Μηνάς

(τον κοιτάει περίεργα).

Πάνος

Στα αγγλικά;

Μηνάς

Ποιο;

Μηνάς

Το κα-τά-ρρο-ου.

Μηνάς

(κουνάει το κεφάλι του απελπισμένα.)

Κατάρρου.

(το γράφει σ' ένα χαρτί και του το δείχνει.)

Πάνος

Δεν το 'χω ξανακούσει...

Μηνάς

(παίρνει μια χαρτοπετσέτα και κάνει πως φυσάει την μύτη του.)

Πάνος

Ίωση;

Μηνάς

Το ποτάμι...(διστακτικά)... μύζας.

Πάνος

Δύσκολη η γλώσσα της φαρμακευτικής. Μόνο οι επιστήμονες μπορούν να καταλάβουν το κατάρρου.

Μηνάς

Κα-τα-ρροή

Πάνος

Τρέξιμο μύξας.

Μηνάς

Μπράβο!

Πάνος

Άρα, είναι ελληνικό.

Πάνος

Ροή- Καταρροή- κατουράω.

Μηνάς

Ναι...ναι...

Πάνος

Τώρα αυτά που γράφουμε, τα βάζω και σ' αυτό.

(του δείχνει ένα φλασάκι.)

Και να περάσουν χρόνια, εσείς θα τα έχετε εδώ. Μπορείτε να τα πετάξετε όλα αυτά εδώ, που σας πιάνουν το χώρο.

Μηνάς

(πανικοβάλλεται στο, να «πετάξεις»)

Πάνος

Να αγοράσετε ένα λάπτοπ... θα μπορείτε να διαβάζετε ό,τι θέλετε και να μην κουβαλάτε βιβλία. Αλλά δεν χρειάζεται, θα σας τα γράφω εγώ.

Μηνάς

(πλένει τα χέρια του και χαϊδεύει τα βιβλία.)

Πάνος

Καλά. Θα έχετε και τα τετράδιά σας και το φλασάκι... Boomer.

Μηνάς

Τι;

Πάνος

Η γενιά σας που δεν έχει εξοικειωθεί με το διαδίκτυο και λοιπά λέγεται Boomer.

Μηνάς

Η δική σας;

Πάνος

Zoomer. Είχαμε κινητό αντί πιπίλα.

Μηνάς

Καινούριες λέξεις.

Πάνος

Σας βγήκα με κόκκινο, όχι να ξέρετε μόνο εσείς λέξεις που δεν ξέρω.

(γράφει στον υπολογιστή)

Πάντως, όποιος προσπαθήσει να διαβάσει τα τετράδια σας...θα του βγουν τα μάτια.

Μηνάς

Όποιος; Εσύ... Μόνο.

(ο Πάνος γράφει και ο Μηνάς ετοιμάζει ένα αφέψημα. Βάζει σε δυο φλυτζάνια και φέρνει στον Πάνο.)

Φτάνει.

Πάνος

Συνεχίζουμε την άλλη φορά;

Μηνάς

Ναι. Πιες, καθαρίζει το μυαλό.

Πάνος

Ευχαριστώ!

(το μυρρίζει)

Μηνάς

Βρομάει;

Πάνος

(νεύει καταφατικά).

Μηνάς

Πιες... φτιάχνει την μνήμη.

Πάνος

Τόσες φορές που μου έχετε δώσει...

Μηνάς

Ελέφαντα.

Πάνος

Τι; Τσάι από ελέφαντα;

(αφήνει το φλιτζάνι κάτω)

Μηνάς

Όχι! Μνήμη... ελέφαντα.

Πάνος

Α, τρόμαξα!

Μηνάς

Στο σχολείο, όλα καλά;

Πάνος

Πολύ κουραστικό. Χάσιμο χρόνου. Οι καθηγητές λένε, λένε... Τους κοιτάμε ό και κοιμόμαστε με ανοιχτά τα μάτια. Η Μάγια γράφει χαρτάκια και τα πετάει στα παιδιά. Όλο έξω την βγάζουν.

Μηνάς

Πίνε, κάνει καλό.

Πάνος

Εσείς δεν φάγατε ...πιρσοκι που έφερα. Τα φτιάχνει η κυρία Βέρα. Η συνταγή είναι απ' τη χώρα της... την Ουκρανία.

Μηνάς

Έχει κρέας;

Πάνος

Όχι... με πατάτα... ξέρω... **(παύση)** Εγώ νομίζω πως, αν δε φάω κρέας, θα πεθάνω.

Μηνάς

Πεθαίνουν άλλα, για να ζεις εσύ. Δεν σε πειράζει;

Πάνος

Πρέπει να τρώμε κρέας, για...να παίρνουμε πρωτεΐνες.

Μηνάς

(με νεύμα λέει όχι. Κόβει μ' ένα σουγιά μια φέτα μαύρο ψωμί παίρνει και μια χούφτα αμύγδαλα και του δίνει.)

Να... Πρωτεΐνη.

Πάνος

Πω! Πολύ κοφτερός αυτός ο σουγιάς.

Μηνάς

Κάνει πολλές δουλειές.

(βάζει τον σουγιά σ' ένα συρτάρι)

Πάνος

Αλλιώςτικά είναι όλα εδώ πέρα.

Μηνάς

Λίγο.

Πάνος

Να πω και στην Μάγια να έρθει μαζί μου; Εδώ;

Μηνάς

Πες της.

Πάνος

Δεν σας είχα ρωτήσει, αν θέλετε; Καλά, την πρώτη φορά που ήρθαμε και τρυπήθηκα, με τα φάρμακά σας το αίμα σταμάτησε στο πιτς φυτίλι. ... και ο πόνος. Και... ο κατάρρους...

Μηνάς

(γελάει)

Πάνος

Σπουδαία φάρμακα φτιάχνετε.

Μηνάς

Η φύση.

Πάνος

Σε φαρμακεία δεν υπάρχουν, ε; Πρέπει να τα κάνετε γνωστά, θα βοηθάτε τον κόσμο. Καμιά φορά σκέφτομαι, μήπως έχετε κανένα φάρμακο για τον Ευριπίδη, τον αδερφό μου.

Μηνάς

Τι αρρώστια;

Πάνος

Μυασθένεια.

Μηνάς

Δεν έχω.

Πάνος

Έέρει πολλά πράγματα ο Ευριπίδης. Του τα μαθαίνουν ... ο πατέρας μου και η μητέρα μου.

Μηνάς

Εσύ; Κάνετε παρέα;

Πάνος

Δεν θέλω να είμαι μαζί του.

Μηνάς

Δεν πειράζει. Αφού δεν θέλεις.

Πάνος

Μακάρι να σας άκουγαν οι γονείς μου!

Μηνάς

Το ξέρουν ότι έρχεσαι;

Πάνος

Όχι, κανείς... ούτε η Μάγια.

Μηνάς

Γιατί;

Πάνος

Δεν ξέρω. Κανονικά έπρεπε να της το πω...

Μηνάς

Εσύ... ξέρεις.

Πάνος

Μόνο μ' εκείνη μιλάω στο σχολείο.

Μηνάς

Μόνο; Γιατί;

Πάνος

Φέτος ήρθα σ' αυτό το σχολείο. Κατά βάθος, είναι καλή η Μάγια... μην της θυμώνετε γι' αυτά που έλεγε.

Μηνάς

Όχι.

Πάνος

Ζει με την γιαγιά της βασικά.

Μηνάς

Καημένη.

Πάνος

Δεν είναι κακιά όσο δείχνει Δεν θέλει να κάνει όνειρα, λέει.

Μηνάς.

Εσύ, έχεις όνειρα;

Πάνος

Ακόμα είναι νωρίς.

Μηνάς

Το όνειρο θέλει τον καιρό του... να μεγαλώσει.

Πάνος

(παύση).

Μηνάς

Χημεία... λες;

Πάνος

Προφορικά, όχι.

Μηνάς

(γράφει κάτι σ' ένα χαρτί και το δείχνει στον Πάνο για να δει αν θυμάται.)

Πάνος

Θευκή ρίζα.

Μηνάς

Σθένος;

Πάνος

Δυο.

Μηνάς

(γράφει ξανά και δείχνει στον Πάνο.)

Φωσφορική.

Μηνάς

Σθένος;

Πάνος

Τρία.

Μηνάς

Τα έμαθες.

Πάνος

Γράψαμε και διαγώνισμα.

Μηνάς

Και;

Πάνος

Θυμήθηκα όλα όσα μου είχατε πει. Σε τρεις φορές μου μάθατε, όσα μας λένε στο σχολείο σε τρεις μήνες. Έγραψα είκοσι.

Μηνάς

Εύγε!

Πάνος

(χωρίς ενθουσιασμό.)

Βλακείες.

Μηνάς

Γιατί;

Πάνος

Όταν έδινε τις διορθωμένες κόλλες, έσκυψε και μου είπε...Αντιγραφή, ε;...Δεν πειράζει.

Μηνάς

(χαμογελάει. Σκίζει ένα χαρτί γράφει και το δίνει στο Πάνο).

Πάνος

(διαβάζει)

«σημασία δεν έχει τι φαίνεσαι, αλλά τι είσαι»

Ωραίο! Θα το κολλήσω πάνω απ' το γραφείο μου. Ξέρετε πολλά πράγματα τελικά.

Μηνάς

Να λες στην τάξη ό,τι ξέρεις.

Πάνος

Ντρέπομαι μην με κοροϊδέψουν.

Μηνάς

Να γίνεσαι μάρμαρο.

Πάνος

Τι να γίνομαι;

Μηνάς

Όταν βρέχει... το νερό γλιστράει πάνω στο μάρμαρο, έξω... Να γλιστράνε έξω τα νερά...όχι μέσα.

Πάνος

Δεν μπορώ. Νομίζω πως όλοι καταλαβαίνουν ότι με πειράζει και με κοροϊδεύουν.

Μηνάς

Σιγά σιγά... Μην κλείνεσαι...

Πάνος

Πού;

(πλένει τα χέρια του και πηγαίνει στην βιβλιοθήκη. Κάνει νόημα στον Πάνο να πλύνει κι αυτός τα χέρια του. Ψάχνει, βρίσκει ένα βιβλίο, το φυλλομετράει και του το δίνει.)

Πάνος

(διαβάζει κομπιαστά)

Χωρίς περίσκεψη-ν...χωρίς λύπην...

(προς τον Μηνά)

Αρχαία;...Πάτος.

Μηνάς

(παιρνει το βιβλίο και διαβάζει)

Χωρίς περίσκεψιν, χωρίς λύπην, χωρίς αιδώ...

(εξηγεί)

Αιδώς;...ντροπή.

Μεγάλα και υψηλά τριγύρω μου έκτισαν τείχη
Και κάθομαι και απελπίζομαι τώρα εδώ
Ανεπαισθήτως μ' έκλεισαν από τον κόσμο έξω
Μην τους αφήσεις, ακούς;

Πάνος

Γράφετε τέλεια...κι ας είναι κι αρχαία...

Μηνάς

(εκπλήσσεται)

Πάνος

Έτσι που το διαβάσατε, κατάλαβα μερικά...αρκητά... Άμα διαβάζει η
Παπαδοπούλου, η φιλόλογος, τα ποιήματα στην τάξη, δεν καταλαβαίνω Χριστό.
Ωραίες ιδέες έχετε.

Μηνάς

Καβάφης...

Πάνος

Πρέπει να μας έχουν πει κάτι γι' αυτόν.

Μηνάς

(του δείχνει το εξώφυλλο του βιβλίου.)

Πάνος

Α! Του Καβάφη. Ποιητής, ε; Να φωτογραφίσω το ποίημα; Θα το εκτυπώσω.

Μηνάς

(κουνά καταφατικά το κεφάλι του. Γυρίζει σελίδα, διαβάζει.)

Κι αν δεν μπορείς να κάνεις την ζωή σου όπως την θέλεις

Τούτο προσπάθησε τουλάχιστον... όσο μπορείς μην την εξευτελίζεις.

Εξευτελίζω;

Πάνος

Μμμ...

Μηνάς

Υποβαθμίζω; Χωρίς... αξία;

Πάνος

(διστακτικά)

Ναι.

(κοιτάζει διερευνητικά τον Πάνο, ο οποίος είναι στο κόσμο του).

Μηνάς

Ακούς;

Πάνος

Ναι.

Μηνάς

Τι;

Πάνος

Έπρεπε να είναι εδώ κι Μάγια.

Μηνάς

Την έχεις συνέχεια στο μυαλό σου;

Πάνος

Πού να σας άκουγε που διαβάζετε τόσο ωραία! Καλά, αν μάθει ότι εγώ μιλάω μαζί σας, την έβαψα.

Μηνάς

(κάνει νόημα, κλειστό στόμα.)

Πάνος

Είναι σίγουρη ότι δεν ακούτε και δεν μιλάτε. Την έχει πατήσει χοντρά.

Μηνάς

(χαμογελάει)

Πάνος

Εγώ το κατάλαβα... ανοιζατε, όταν φωνάζαμε...όταν χτύπησα την πρώτη φορά. Κι εσείς το καταλάβατε ότι το κατάλαβα.

Μηνάς

Ναι.

Πάνος

Αν μου ξεφύγει ότι έρχομαι, θα με σπάσει στο ξύλο.

Μηνάς

Άσκηση...σιωπής.

Πάνος

Κι όμως θα μου άρесе να της πω πόσο καλά περνάω εδώ... Θέλεις να τα λες και τα καλά και τα άσχημα.

Μηνάς

Πες τα στα πουλιά... στα λουλούδια.

Πάνος

Μακάρι να άκουγαν!

(δείχνει στο τοίχο ψηλά)

Να τους, τον είδα. Τρέχει πολύ γρήγορα.

Μηνάς

Βγήκε να σ' ακούσει.

Πάνος

Κανείς δεν με ακούει.

Μηνάς

Η μητέρα σου φροντίζει τον Ευριπίδη, γιατί πρέπει, αλλά εσένα ακούει. Τι σου λείπει;

Πάνος

Να με βλέπει.

Μηνάς

Βλέπει και με κλειστά μάτια... Σε νιώθει δυνατό!

Πάνος

Η Μάγια είναι πολύ δυνατή.

Μηνάς

Όλο γι' αυτήν μιλάς.

Πάνος

Μόνο αυτήν έχω. Αναγκαστικά.

Μηνάς

Η ανάγκη δεν είναι αγάπη.

Πάνος

Και την λυπάμαι αλλά δεν της το δείχνω.

Μηνάς

Ααα.. η λύπη... όσοχι, αγάπη... Εμένα; Με λυπάσαι;

Πάνος

Σας θαυμάζω...Εσείς δεν έχετε ανάγκη κανέναν.

Μηνάς

Πάντα θα 'χουμε ανάγκη από ουρανό, λέει ένας ποιητής.

Πάνος

Ξέρετε τόσα πολλά. Έπρεπε να σας ακούει όλος ο κόσμος.

Μηνάς

Πέρασε η ώρα.

Πάνος

Τόσο γρήγορα;

Μηνάς

Πάρε.

(του δίνει ένα πακέτο)

Πάνος

Βιβλίο;

Μηνάς

Για έναν γλάρο...μόνο του... μάθαινε να πετάει πιο ψηλά... Άντε, θα σε ψάχνουν.

Πάνος

Ευχαριστώ, για το δώρο! Ευχαριστώ πολύ.

(μαζεύει το λάπτοπ)

Θα ξανάρθω, έχουμε πολλή δουλειά!

(Φεύγει.)

(ο Μηνάς τον χτυπάει φιλικά στην πλάτη, καθώς φεύγει.)

Μηνάς

Έλα, Σάμι. Βγες. Είμαστε μόνοι.

Σβήνουν φώτα.

Σκηνή 6η

Αυλή, έξω από το παραγκάκι του Λουκά.

Επιπλέον υπάρχει ένα κιβώτιο μύρες. Μια εξάδα νερά. Ακούγονται κρότοι από μέσα. Ανοίγει η πόρτα και πετάγονται από την πόρτα ένα σκαμνί, μια κουβέρτα, μια πλαστική καρέκλα.

Λουκάς

(Έρχεται, φορά ένα καινούριο μπουφάν, καινούρια αθλητικά παπούτσια και κρατά μια πλαστική τσάντα γεμάτη ψώνια.)

(φωνάζει)

Εεεε! Τι έγινε 'δω;

Μάγια

(βγαίνει, τον κοιτάζει διερευνητικά από πάνω μέχρι κάτω, χωρίς να μιλάει.)

Λουκάς

Πήγαινε αυτά στην μάνα μου, να μαγειρέψει.

Μάγια

Από πότε;

Λουκάς

Μας τάραξε στα φασόλια και στις κλανιές, ας φάμε και κάτι άλλο.

Μάγια

Μπα, σου καικοπέφτουν τα φασόλια τώρα;

Λουκάς

Να βάλει στο φούρνο τις μπριζόλες, πες της.

Μάγια

Θέλει και πιπέρι το παλληκάρι;

Λουκάς

Ναι.

Μάγια

Θα σου βάλω εγώ.

Λουκάς

Σ' έμαθε η Γεωργία μαγείρεμα; Και πιπεράκι; Έχεις γιαγιά, αφού δεν έχεις μάνα.

Μάγια

Εσύ την έδιωξες.

Λουκάς

Πήγαινε είπα, θα χαλάσουν οι μπριζόλες.

Μάγια

Ριξ' τα, μην σου κάνω την μάπα μπριζόλα.

Λουκάς

(βγάζει ένα χαρτονόμισμα από την τσέπη του και της το πετάει.)

Θέλει χαρτζιλίκι, το μωράκι μου;

Μάγια

Έγινες ματσό, Λουκά-νικο; Ξαφνικά;

Λουκάς

Έπιασα δουλειά σ' ένα άλλο συνεργείο. Είναι καλά τα λεφτά από κει. Θα γυρίσει κι ο τροχός... θα γαμήσει κι ο φτωχός.

Μάγια

Τι μου λες... να γράφεις παραμύθια καλύτερα.

Λουκάς

Γιατί, δεν ξέρω καλά την δουλειά;

Μάγια

Δεν ξέρεις τίποτα...

Λουκάς

Μην μου το χαλάς...

Μάγια

Κοίτα, ρε, πώς άλλαξε! Παπουτσάκι, μπουφανάκι. Κουιλάκι.

Λουκάς

Σ' αρέσουν;

Μάγια

Πλάκα έχεις.

Λουκάς

Το χρώμα σ' αλλάζει. Σε κάνει πιο άνθρωπο.

Μάγια

Μόνο που θέλεις να κλάνεις με ξένο κώλο.

Λουκάς

Άμα έχει ο πατέρας, έχει και το παιδί. Έτσι δεν είναι;

Μάγια

Μην κάνεις το ούφο, γιατί φορτώνω.

Λουκάς

(σηκώνει την κουβέρτα και την βάζει πάνω στο παγκάκι)

Γιατί τα έβγαλες αυτά έξω; Είπες να καθαρίσεις λίγο;

Μάγια

Μούτρα για δούλα!

Λουκάς

Γιατί μπήκες, χωρίς να ρωτήσεις;

Μάγια

Έλειπε ο σεκιουριτάς σου...

Λουκάς

Λέγε, τι ήθελες;

Μάγια

Έλα μου, ντε, βρομιάρη!

Λουκάς

Βαλ' τα στην θέση τους. Τακτοποίησε και λίγο.

Μάγια

(σαρκοστικά)

Χα ...χα... χα! Μήπως θέλεις να ζύσω και την μάκα σου;

Λουκάς

(ανοίγει μύρα.)

Άντε, φύγε... πεινάω.

Μάγια

Τώρα! Όλα!

Λουκάς

Ποια;

Μάγια

Τέλος του παιχνιδιού. Ό,τι έφαγες, έφαγες. Είμαι και καλή κόρη, βλέπεις. Δώσ' τα... λέω... τώρα.

Λουκά

Σε χτύπησε η τρέλα στο κρανίο; Κληρονομικό, θα μου πεις. Απ' την...

Μάγια

Σου είπα να μην την ξαναπιάσεις στο στόμα σου, μαλάκια; Σε κεράτωσε; Καλά σου 'κανε.

Λουκάς

Θα στο κλείσω το ρημάδι σου και με άσχημο τρόπο.

Μάγια

Άντε ρε, λείψανο. Δώσε μου τα λεφτά μου, μην σε ξεκοιλιάσω.

Λουκάς

Λεφτά σου; Στο μπουρδέλο τα μάζεψες;

Μάγια

Εκεί έφαχνες και δεν μ' έβρισκες;

Λουκάς

Φύγε.

Μάγια

Γιατί έφαξες τα πράγματα μου; Εσύ δεν πατάς στην κουζίνα ποτέ. Ο διάβολος σ' έστειλε;

Λουκάς

Τα βούτηξες... απ' το τρελογιατράκι σου και τα 'χασες;

Μάγια

Σε καίει, πού τα βρήκα;

Λουκάς

Άνοιξε η τύχη σου. Βρήκες την πηγή! Κοίτα μην την χάσεις...

Μάγια

Θα τραβήξει πολύ η κουβέντα, ρε ακρίδα; Σκάσ' τα, επιτέλους, να τελειώνουμε.

Λουκάς

Αν σε πηδήξει ο κωφάλαλος και γλυκαθεί, σώθηκες.

Μάγια

Για μάστορας δεν το 'χεις, αλλά σαν νταβατζής καλά το πας. Δώσε μου τα λεφτά, γιατί θα σε σκοτώσω.

Λουκάς

Δεν τα 'χω, μωρή.

Μάγια

Μπυρόνια και εμφιαλωμένο; Πολυτέλεφες, ρε μάγια, με τα δικά μου;

Λουκάς

Φύγε. Πες στη Γεωργία, να μαγειρέψει. Θέλω να φάω.

Μάγια

Θα φας χόμα, ρε αλήτη. Θα στο ταΐσω εγώ, με το κουταλάκι.

Λουκάς

Σε λυπάμαι, αλλά με προκαλείς.

Μάγια

Τώρα... κριπούλιασα.

(την σπρώχνει, συμπλέκονται.)

Σβήνουν φώτα.

Σκηνή 7η

Σπίτι Μηνά.

Ο Μηνάς κάθεται στην άκρη του κρεβατιού του. Φορά το καπέλο του χαμηλά. Έχει στα γόνατά του την καμπαρντίνα του.

Ο Λουκάς τριγυρνά στο χώρο. Του πετάει το καπέλο και την καμπαρντίνα στο πάτωμα.

Λούφαξες, τρελογιατρέ; Εδώ θα με κοιτάς, στο στόμα. Και στα μάτια ... να καταλαβαίνεις τι λέω. Κουνήσου. Θα μετρήσω μέχρι το δέκα. Πρέπει να 'χεις σιάσει το χρήμα, γιατί χάνω την υπομονή μου.

(τον σπρώχνει.)

Και ξέρεις εμένα, δεν μ' αρέσει καθόλου η βία.

Μήπως θέλεις να σου στείλω στον οντά σου την μικρούλα, για να πάρεις 'πάνω σου; Έλα τώρα, που κάνεις πως δεν καταλαβαίνεις; Εγώ, βλέπεις, είμαι ευγενικό παλληκάρι, δεν σε πλακώνω στις μάρες για ό,τι έκανες. Κουφός, μουγκός, αλλά το πήδηξες το κοριτσάκι. Γλώσσα και αυτιάκι δεν έχεις ... πουλάκι έχεις, ρε; Τόσο πολύ την γούσταρες και της έδωσες τόσα πολλά; Τρυφερό μουνάκι, ε; Το καλοπήρωσες. Είσαι κύριος! Γιατί δεν νομίζω να στα έκλεψε. Αν στα έκλεψε, θα πει πως είναι κακό παιδί... φλέβα από την μάνα της, την πατσαβούρα. Εγώ της έχω δώσει καλή διαγωγή. Έχω αρχές. Ο Λουκάς μπορεί να είναι φτωχός αλλά είναι τίμιος πατέρας. Ρίξε τώρα, μαλάκια μου, το παραδάκι, να μην σε πάω δεμένο στην αστυνομία. Θα σε χώσουν και δεν πρόκειται να ξαναδείς το φως του ήλιου, καβλόγερε.

(χώνει τα χέρια του στις τσέπες του Μηνά.)

Με τις πέτρες θα σε σκοτώσουν, άμα μάθουν τι έκανες στο ανήλικο. Θα σε κάνω ρεζίλι στην κοινωνία, μουγκοθόδωρε! Τα καταφέρνεις, γαμιολάκιο, να πηδάς. Θα σε κάνω εγώ να μιλήσεις και να πεις κι ένα τραγούδι, ρε. Μίλα, λοιπόν, γιατί αλλιώς στην κόβω την γλωσσίτσα και την τρως. Άχρηστη, θα μου πεις είναι.

(του βάζει έναν σουγιά στο λαιμό.)

Δεν μου αρέσουνε τα αίματα, αλλά τι να κάνω κι εγώ; Μου δίνεις άλλα δέκα χιλιαριάκια κι ούτε που θα με ξαναδείς και τα ξεχνάμε όλα. Συμφωνία κυριών. Κάτσε, για καλό και για κακό...

(γράφει σ' ένα χαρτί, δέκα χιλιάδες και του το βάζει στο πρόσωπο.) Φέρ' τα... τελειώνε, πριν αρχίσουν τα χαρακώματα και χέσεις πελτέ.

(ο Μηνάς πηγαίνει μέσα. Ο Λουκάς τριγυρνάει στην κουζίνα, κλωτσάει τις στοίβες των βιβλίων. Παίρνει την κορνίζα με την φωτογραφία της μητέρας του Μηνά και τον σταυρό. Ακουμπάει την φωτογραφία ανάποδα στην καρέκλα. Έρχεται ο Μηνάς και του φέρνει χρήματα.)

Δεν τα μετράω. Αν είσαι τίμιο και καλό παιδάκι, δεν θα με ξαναδείς.

(τα βάζει στην τσέπη του. Παίρνει την φωτογραφία από την καρέκλα και του την δείχνει.)

Και την μανούλα λέω, να την πάω μια βολτίτσα. Θα έπηξε εδώ μέσα η καριόλα.
(ορμάει πάνω του ο Μηνάς.)

Λουκάς

(κάνει εκκρεμές τον σταυρό.)

Της μανούλας; Μαμμόθρεφτο.

(τον βάζει στην τσέπη του, κάνει μεταβολή και φεύγει αφήνοντας την πόρτα ανοιχτή, φωνάζοντας)

Θα στο κάψω, γαμιόλη!

Μηνάς

(καταρρέει)

Σάμι, Σάμι! Βοήθεια!

Σβήνουν φώτα.

Σκηνή 8^η

Ο εξωτερικός τοίχος της πρώτης σκηνής (με το γκράφιτι). Στο πεζούλι κάθεται ο Πάνος. Η Μάγια είναι ξαπλωμένη και έχει το κεφάλι της στα πόδια του Πάνου. Στο κούτελο της έχει ένα τραυμοπλάστ και το χέρι της είναι δεμένο με επίδεσμο.

Πάνος

(ακουμπά το τραυμοπλάστ)

Μάγια

Μηρη, πονάω, ρε.

Πάνος

Έτρεχε αίμα;

Μάγια

(παύση)

Πάνος

Το χέρι σου; Στο έδεσε γιατρός;

Μάγια

Μόνη μου.

Πάνος

Τι έγινε, ρε;

Μάγια

Τίποτα.

Πάνος

Σκατά φίλοι είμαστε.

Μάγια

(παύση)

Πάνος

Αν ήμασταν, θα μιλούσες. Δεν σήκωνες τηλέφωνα δυο μέρες, στα μηνύματα τίποτα, σχολείο δεν ήρθες... έτσι είναι οι φίλοι;

Μάγια

Άσε την γκρίνια, μωρέ.

Πάνος

Οκ, όταν θέλεις, μίλα. Σου 'φερα πιρροσκι.

Μάγια

Δεν θέλω.

Πάνος

Αφού σ' αρέσει.

Μάγια

Ξέρω, η κυρία Βέρα.

Πάνος

Ναι... Πέρασα έξω απ' το σπίτι σου. Πολλές φορές.

Μάγια

Και;

Πάνος

Είδα την γιαγιά σου, που άπλωνε σε μια φάση. Είπα να την ρωτήσω.

Μάγια

Ίωση, θα σου 'λεγε. Έμεινα στο κρεβάτι. Έτσι της είπα και το 'χαψε.

Πάνος

Και τι ήταν τελικά, ρε Μάγια;

Μάγια

Τίποτα.

Πάνος

Πόσο μαλάκας μπορεί να είμαι και να μην καταλαβαίνω. Πες το ξεκάθαρα, ρε. Δεν μου 'χεις εμπιστοσύνη.

Μάγια

Σου έχω, ρε.

Πάνος

Και τότε, γιατί δεν μου μιλάς; Πέρασα δυο μέρες στη τσίτα, να σε ψάχνω. Μην σου πω πως δεν κοιμόμουνα κιόλας. Κοίταζα το τηλέφωνο, μήπως στείλεις κανένα μήνυμα. Μέχρι η μάνα μου, που 'ναι στο κόσμο της, το πρόσεξε και με ρωτούσε συνέχεια τι έχω. Οχι, το κατάλαβα, με γράφεις όπως τους γράφεις όλους.

Μάγια

Ηρέμησε, παιδί μου.

Πάνος

Όχι, δεν ηρεμώ, γαμώ το στανιό μου, όχι. Ωραία, φεύγω να μην σ' ενοχλώ κιόλας.

Μάγια

Άμα θέλεις να φύγεις, φύγε.

Πάνος

Δεν θέλω, εσύ μου το λες με τρόπο σου. Μ' έχεις χεσμένο, Μάγια. Μ' έχεις ή δεν μ' έχεις;

Μάγια

Σιάσε, ρε. Αφού το ξέρεις, μόνο εσένα έχω.

Πάνος

Τώρα μ' έπεισες.

Μάγια

Δώσε το πιροσιί, πεινάω.

(τρώνει)

Ωραίο.

Πάνος

(της χαμογελάει)

Πάρε ...και σοκολατάκια. Τα έφερε ο πατέρας μου. Ήταν ταξίδι, στην Βιέννη, με την δουλειά του...Μότσαρτ.

Μάγια

Τι... Μότσαρτ;

Πάνος

Έτσι τα λένε. Το όνομα του μουσικού, του Μότσαρτ. Είναι ωραία. Με φιστίκι Αιγίνης. Μόλις έφερε το κουτί, πήρα μερικά για σένα.

Μάγια

Γάμα το σου λέω. Δεν αξίζω.

Πάνος

Μην λες βλακειές. Είσαι το πιο... εντάξει κορίτσι, που ξέρω.

Μάγια

Πρόκοψες.

Πάνος

Και το πιο έξυπνο.

Μάγια

Άλλο;

Πάνος

...και το πιο όμορφο...

Μάγια

Παρηγοριά.

Πάνος

Εγώ, που σε συγκρίνω, το βλέπω.

Μάγια.

Πανούλη, είσαι ο καλύτερος φίλος, που είχα ενε! Ξέρεις πόσοι με δούλεψαν εμένα. Σιατόμουτρα οι άντρες. Την άλλη με σάπισε στο ξύλο ένας μαλάκας, γιατί έμεινα έγκυος. Θα με σκότωνε, αν δεν έκανα έκτρωση.

Πάνος

Α, τον ηλίθιο. Αν τον είχα μπροστά μου, θα τον σκότωνα.

Μάγια

Κι ύστερα μου 'λεγε... τώρα θα στον καρφώνω όποτε γουστάρω μέχρι να το πετάξεις... αφού θα πληρώσω εγώ τον γιατρό.

Πάνος

Δεν το πιστεύω ρε, δεν το πιστεύω!

Μάγια

Μ' αυτά έμαθα να μη μασάω.

Πάνος

Από 'κείνον τον μαλάκα σου βγαίνει και χτυπάς τ' αγόρια;

Μάγια

Μπορεί.

Πάνος

Σε πάνε, όμως, στο γραφείο, που τους χτυπάς.

Μάγια

Σαν κόττες κάνουν οι μπουλήδες. Μόλις φάνε καμμιά στο καλάμι, τρέχουν στην «άκυρη».

Πάνος

Την διευθύντρια;

Μάγια

Ναι, ρε, αλλά αυτή ξέρει τα δικά μου και κάνει στραβά μάτια.

Πάνος

Καλύτερη από μια στρίγκλα, που είχα στο προηγούμενο σχολείο.

Μάγια

Διευθύντρια, ίσον χλέμπα.

Πάνος

Εγώ όμως δεν σε φοβάμαι όπως οι άλλοι.

Μάγια

Εσύ, δεν είσαι αγόρι.

Πάνος

Τι;

Μάγια

Είσαι... Πανούλης.

(του χαϊδεύει τα μαλλιά).

Το φιλαράκι μου, ρε. Δεν είσαι; Και δεν τσαντίζεσαι, που σου χαλάω τα μαλλιά.

Πάνος

(της δίνει τα σοκολοτάκια.)

Ναι.

Μάγια

Κι άμα σε δουλέψει καμμιά γκόμενα, θα 'χει να κάνει με μένα. Θα την ξεσιώσω.

Πάνος

Μπορώ και μόνος μου. Δεν χρειάζεται.

Μάγια

Τι, δεν είμαστε κολλητάρια;

Πάνος

Δεν ξέρω.

Μάγια

Τι δεν ξέρεις;

Πάνος

Τότε, γιατί δεν μου λες γιατί έχεις αυτό;

(ακουμπάει το τραυμοπλάστ στο κούτελο της Μάγιας.)

Μάγια

Πονάω είπαμε... είσαι γκαγκά; Μην τ' ακουμπάς, ρε μαλάκα.

Πάνος

Τελικά μ' έχεις χεσμένο. Οχι.

Μάγια

Σιάσε, ρε μελούρα, θα στα πω.

Πάνος

Σε χτύπησε ο πατέρας σου;

Μάγια

Γίναμε πούτσα μπάλα και τραμπάλα.

Πάνος

Έπρεπε να πας στην αστυνομία.

Μάγια

Του την φυλάω, αλλά τώρα δεν γινότανε.

Πάνος

Γιατί;

Μάγια

Εεε...

Πάνος

Είπες, θα πεις.

Μάγια

Μου έκλεψε τα λεφτά μου, το αρχίδι.

Πάνος

Στα 'χε δώσει η μάνα σου;

Μάγια

Πάνω που έλεγα να πάρω κανένα καλό τηλέφωνο...

Πάνος

Κι αυτό που έχεις; Καλό φαίνεται.

Μάγια

Τρίχες. Η μάνα μου, μου το έφερε. Όλο μπριkiάρει. Της το έδωσε μια φίλη της, που τ' άλλαξε και πήρε καλύτερο. Της πλάκας είναι... Κι ο πατέρας μου την βρίζει, γιατί λέει ξεμουαλίζομαι και δεν διαβάζω. Σιγά, μην διάβαζα.

Πάνος

Laptop δεν έχεις;

Μάγια

Στο σπίτι της μάνας μου. Στο Παγκράτι. Ζει με τον δικό της.

Πάνος

Εκεί περνάς καλά;

Μάγια

Κι εκεί, στον καναπέ την βγάζω, στο διάδρομο. Ξενυχτάω, όμως, με την ησυχία μου και βλέπω ταινίες. Ενώ στην κουζίνα της Γεωργίας που κοιμάμαι, για να δω βιντεάκι στο κινητό, χώνομαι κάτω απ' τις κουβέρτες, γιατί εκείνη πηγαινοέρχεται για κατούρημα την νύχτα και με κατασκοπεύει... Και τσιρίζει ότι δεν θα ξυπνάω το πρωί.

Πάνος

Άρα, καλύτερα στη μαμά σου.

Μάγια

Σιατά.

Πάνος

Γιατί;

Μάγια

Άσε.

Πάνος

Τι, ρε;

Μάγια

Τίποτα. (παύση) Ακούω διάφορα...

Πάνος

Καυγάδες;

Μάγια

Την νύχτα. Που την γαμάει ο άλλος ... και τα παίρνω στο κρανίο.

Πάνος

Ωχ!

Μάγια

Τι ωχ; Η Μάγια δε μασάει... καταλαβαίνεις, κορίτσι μου;

Πάνος

Σκάσε καμιά φορά.

Μάγια

Όπα... Μ' αρέσεις, όταν θυμώνεις.

Πάνος

Και με τα λεφτά τι έγινε; Στα πήρε στην ψύχρα ο πατέρας σου;

Μάγια

Ο διάβολος τον έβαλε, φίλε, να ψάξει. Τα είχα κρυμμένα κάτω από το κρεβάτι μου. Αν είναι δυνατόν! Παίζει να με είδε κι όταν τα έκρυβα.

Πάνος

Ήταν πολλά; Πού τα βρήκες;

Μάγια

Άσ' το. Γάμα το.

(παύση)

Πάνος

Τα πήρες από κάπου;

Μάγια

Εεε...

Πάνος

Πες, ρε, δεν θ' αλλάξει κάτι μεταξύ μας.

Μάγια

Τίποτα.

Πάνος

Πες.

Μάγια

Θα με σιχαθείς.

Πάνος

Δεν μπορώ.

Μάγια

Δεν θέλω να με..

Πάνος

(της χαϊδεύει τα μαλλιά.)

Λέγε, ρε χαζούλι.

Μάγια

Τίποτα.

Πάνος

Οκ, φεύγω. Άμα θέλεις να μιλήσουμε, στείλε μήνυμα.

(σηκώνεται)

Μάγια

(τον τραβάει δίπλα της)

Έλα, ρε μαλάκια... το έχω βάρος, γαμώ το κέρατο μου...

Πάνος

Ποιο;

Μάγια

Έκλειψα λεφτά από τον τρελογιατρό.

Πάνος

Τι;

Μάγια

Τυρί.

Πάνος

Δεν σε πιστεύω. Πότε; Δεν μου 'πε τίποτα.

Μάγια

Ποιος;

Πάνος

(παύση)

Μάγια

Μαλάκα έπαθα τσότσο τώρα. Ξαναπήγες;

Πάνος

(νεύει καταφατικά.)

Μάγια

Και γιατί δεν μου το είπες κι έκανες την κότα, ρε;

Πάνος

Κι εσύ, που ξαναπήγες, γιατί δεν μου το είπες;

Μάγια

Ναι...πάτσι.

Πάνος

Γιατί ξαναπήγες;

Μάγια

Να μου δώσει κανένα φάρμακο για την λεύκη.

Πάνος

Και τότε...

Μάγια

Τότε ...τα πήρα...

Πάνος

Ε! όχι! Τον έλεψες στη ψύχρα;

Μάγια

Περίπου.

Πάνος

Πολλά; Πού τα βρήκες;

Μάγια

Σ' ένα ντουλάπι... πήγε να μου φέρει ένα φάρμακο και τα βρήκα.

Πάνος

Χοντρό... πολύ χοντρό.

Μάγια

Μαλακία. Ξέρω... κόβουμε;

Πάνος

Όχι.

Μάγια

Είσαι... Πανούλης. Χαιρόμουν, που είχα πρώτη φορά τόσα λεφτά κι απ' την άλλη είμαι σιατά.

Πάνος

Γιατί;

Μάγια

Τι γιατί, ρε; Γιατί γίνομαι ίδια μ' αυτόν.

Πάνος

Ποιον;

Μάγια

Τον πατέρα μου, ρε.

Πάνος

Δεν έχω καταλάβει ότι έχεις λεύκη.

Μάγια

Βάζω μέλι απ. Μου δίνει η μάνα μου.

Πάνος

Σημασία έχει τι είσαι κι όχι τι φαίνεσαι.

Μάγια

Κάπου την έχω ξανακούσει αυτήν την μαλακία.

Πάνος

Τελικά, σου έδωσε φάρμακο;

Μάγια

Πήγε μέσα κάτι να μου φέρει, αλλά εγώ την έκανα. Με ζάλισε, φίλε, τόσο money. Εσύ γιατί πήγες;

Πάνος

Για να τον ευχαριστήσω, που με βοήθησε ...τότε που πήγαμε και είχα τρυπηθεί...

Μάγια

Και μιλάει, ρε;

Πάνος

Ναι.

Μάγια

Και ακούει;

Πάνος

Ναι.

Μάγια

Το 'χα καταλάβει. Θυμάσαι; Όταν φεύγαμε που έριξα κατά λάθος μια μαλακία κι έκανε θόρυβος; Τρόμαξε...

Πάνος

Τίποτα δεν σου ξεφεύγει.

Μάγια

Έχεις πάει πολλές φορές;

Πάνος

Ναι.

Μάγια

Δεν ξηγήθηκες καλά, Πανούλη. Και δεν σου 'πε τίποτα για μένα; Για τη σούφρα;

Πάνος

Όχι.

Μάγια

Έλα, ρε.

Πάνος

Λέξη.

Μάγια

Και γαμώ τα άτομα ο δικός σου. Respect! Για λέγε, μιλάει κανονικά, όπως εμείς;

Πάνος

Όχι, σαν χιμπατζής.

Μάγια

Κι εσύ τον καταλαβαίνεις;

Πάνος

Το ‘χαφες; Μιλάει καλύτερα από μας, ρε. Μου κάνει και μάθημα χημεία. Γι’ αυτό πήρα είκοσι στην Ανδρεοπούλου.

Μάγια

Κι έγινες η συμπάθειά της. Λέω κι εγώ πως αυτός έγινε ξαφνικά φύτουκλας.

Πάνος

Σιγά.

Μάγια

Μην κάνεις ντροπές, κορίτσι μου.

Πάνος

Θα το σταματήσεις αυτό καμιά φορά;

Μάγια

Καλά, δικέ μου, είσαι πολύ λέρα. Από μένα μυστικά;

Πάνος

Θα στο ‘λεγα. Αλλά, να μην μου πει τίποτα!

Μάγια

Είναι ψυχούλα. Μαλάκια, θέλω τα λεφτά... ψήνομαι να τα πάω πίσω. Θα τον σκοτώσω τον άλλο, αν δεν μου τα δώσει.

Πάνος

Ηρέμησε, κορίτσι μου. Είσαι τρελή; Θέλεις να βρεθείς στην φυλακή;

Μάγια

Θέλω να τα πάω πίσω.

Πάνος

Θα μιλήσω εγώ στον κύριο Μηνά.

Μάγια

Από τρελογιατρό, τον έκανες και κύριο;

Πάνος

Είναι. Αν σκεφτείς, πως δεν σε κατηγόρησε ποτέ;

Μάγια

Ναι, σωστά... είναι τζάμι. Πω, ρε πούστη μου, κι άκουγε όλες τις μαλακίες που έλεγα.

Πάνος

Νομίζω θα σ' έχει συγχωρήσει. Τελικά είσαι κι εσύ ψυχούλα.

Μάγια

Σκατά είμαι. Θα πάω τώρα, να ξαναψάξω. Λίμπα θα του τα κάνω.

Πάνος

Άσ' το καλύτερα. Αυτές οι ιστορίες δεν βγαίνουν σε καλό. Αφού ο κύριος Μηνάς δεν είπε τίποτα ...

Μάγια

Θα τον βρω. Κατά βάθος είναι χέστης. Θα τον πάω πίσω κώλο φίλε αν δε μου τα δώσει.

Πάνος

Μην πας...

Μάγια

(σηκώνεται)

Τι λες, πάμε μαζί στον τρελογιατρό. Κι αν δεν βρω τα λεφτά να τα πάω πίσω να... του ζητήσω συγγνώμη τουλάχιστον.

Πάνος

Είσαι σπάνιο κορίτσι. Να έχεις τουλάχιστον ανοιχτό το τηλέφωνο.

Μάγια

Σου είπα, σκατά είμαι. Θα γαμηθεί ο Δίας έτσι και δεν μου τα σιάσει.

Πάνος

Να έρθω μαζί σου;

Μάγια

Όχι. Δεν θ' αργήσω. Περίμενέ με.

Σβήνουν φώτα.

Σκηνή 9

Στο σπίτι του Μηνά.

Ο Μηνάς βάζει ρούχα σε μια βαλίτσα. Σ' ένα κουτί βάζει τετράδια και επιλέγει βιβλία.

Μηνάς

Σάμι, ...φοβήθηκες, βρε κι εσύ; Θα 'ρθεις μαζί μου; Θα μείνεις φύλακας εδώ... το ξέρω. Θα αποχωριστούμε βρε. Ζωούλα μου... Έλα βρε...Εγώ την κούτα την αφήνω ανοιχτή... Μόνο εσύ είσαι μάρτυρας. Δεν έχω άλλη λύση.

(βγάζει από την τσέπη του το φλασάκι.)

Πανούλη, έχεις βάλει πολλά εδώ μέσα. Δεν φανταζόμουν πως θα 'ρθει η ώρα που αυτό θα μου ήταν χρήσιμο. Χρήσιμο χωρίς εσένα βρε αγόρι μου; Δε βαριέσαι Ψευδαισθηση ότι έχω μαζί μου παρατηρήσεις μιας ζωής. Πρέπει να φύγω. Αυτός ο αγροίκος μπορεί να 'ρθει από στιγμή σε στιγμή πάλι. Δεν θα σταματήσει ποτέ. Μόλις νυχτώσει... Πνίγομαι. Δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι...Σαν να άδειασε το μυαλό μου.

(τα παρατάει και φτιάχνει κάτι να πιεί.)

Τι να κάνω, Σάμι; Πες κάτι κι εσύ. Συγκάτοικοι είμαστε. Λούφαξες; Έτσι είναι οι χωρισμοί, κάπου διάβασα... τις πιο πολλές φορές, ο ένας φεύγει κι ο άλλος απομένει και κοιτάει την πλάτη αυτουνού που φεύγει. Μ' ακούς μπαγασάκι; Όχι, θα μείνω...

(παύση)

Αλλά τι; Θα φύγω.

(ακούγεται χτύπημα στην πόρτα.)

Πάνος

Ανοιξτε, εγώ είμαι. Είναι μαζί μου και η Μάγια

Μηνάς

(ανοίγει).

Καλώς τους

Πάνος

Καλησπέρα.

Μάγια

Καλησπέρα

Πάνος

Τι ειν' όλ' αυτά;

Μηνάς

(παύση)

Πάνος

Γιατί τα μαζεύετε;...

Μηνάς

(παύση)

Πάνος

Θα πάτε ταξίδι;...

Μηνάς

(παύση)

Πάνος

Μιλήστε μου. Η Μάγια μου τα είπε όλα.

Μηνάς

Ποια;

Μάγια

Μαλακία μου που σας έκληψα κυρ... γιατρέ. Γυάλισε το μάτι μου με τόσα λεφτά.
Έπαθα τσότσο φίλε, τρελάθηκα.

Μηνάς

Ότι έγινε έγινε. Είσαι καλό παιδί μου λέει ο Πάνος.

Μάγια

Ο Πανούλης είναι Πανούλης γι' αυτό τα λέει αυτά. Θα τα 'φερνα μα τον Θεό αλλά
μου τα 'κλεψε ο Λουκάς.

Πάνος

Ο πατέρας της.

Μηνάς

Πάει, τέλειωσε αυτό..

(του δίνει ένα ξύλινο κουτί.)

Πάρε κι αυτό Πάνο. Το έφτιαξα απ' ένα χοντρό κλαρί της κεραισιάς, που έσπασε.

Πάνος

Το σιαλίσσατε με τον μαγικό σουγιά;

Μηνάς

Ναι. Άνοιξέ το στο σπίτι σου.

Πάνος

Ευχαριστώ! Είναι πολύ ωραίο.

(το περιεργάζεται)

Γράψατε και τ' όνομά μου. Να χαράξω κι εγώ το δικός σας;

Μηνάς

(ανοίγει το συρτάρι και του δίνει τον σουγιά)

Πρόσεχε να μην κοπείς.

Πάνος

(χαράζει)

Μάγια

Έχεις γίνει τζιμάνι σε πολλά Πανούλη.

Πάνος

Είναι τελικό; Θα φύγετε;

Μηνάς

Ναι.

Πάνος

Κι εγώ; Σας χρειάζομαι.

Μηνάς

Κανέναν δεν χρειάζεσαι.

Πάνος

Και χημεία; Ούτε απ' την καθηγήτρια καταλαβαίνω, ούτε απ' το βιβλίο.

Μηνάς

Θα μάθεις να καταλαβαίνεις.

Μάγια

Έχει γίνει το αστέρι της τάξης στην χημεία. Όλοι από κεινον αντιγράφουν και κανένα μαλακισμένο δεν τον κοροϊδεύει γιατί τον έχουν ανάγκη. Στα όπα, όπα τον έχει η Ανδρεοπούλου... και τσιμπάει και εικασάρια από τότε που έγινε σπασιλάκι.

Πάνος

Μην φύγετε, σας παρακαλώ! Πρέπει να κάνουμε πολλά μαθήματα ακόμα.

Μηνάς

Θα μάθεις κι από μόνο σου, τον δρόμο τον έμαθες τώρα, προχώρα.

Πάνος

Έχει πολύ ενδιαφέρον αυτό με τις υπογραφές των φυτών. Έχω αρχίσει και τρώω πράγματα που δεν έβαζα στο στόμα μου. Ας πούμε... και καρύδια.

Μηνάς

(παίρνει ένα καρύδι από ένα μπολ.)

Το τσόφλι;

Πάνος

Το κρανίο.

Μηνάς

(το σπάει)

Κι η ψίχα;

Πάνος

Ο εγκεφαλος.

Μηνάς

Μπράβο!

Πάνος

Προχτές, που τρώγαμε φασολάδα, έδειχνα στην μητέρα μου τα φασόλια που μοιάζουν με τα νεφρά και με κοίταζε, λες και είμαι ο Αϊνστάιν.

Μηνάς

Έλα!

Πάνος

Της είπα πως πολλά φυτά μοιάζουν με ανθρώπινα όργανα και σ' αυτά κάνουν καλό. Για το κομμένο μανιτάρι, που είναι σαν αυτί, για το κομμένο καρότο, σαν ίριδα ματιού... έπαθε. Με ρώτησε πού τα ξέρω αυτά και κατάπια την γλώσσα μου. Μετά της είπα ότι τα διάβασα στο διαδίκτυο... Αλλά ήθελα να πω την αλήθεια.

Μάγια

Μεγάλε, έγινες επιστήμονας ρε και δεν σου φαίνεται.

Μηνάς

Είσαι σφουγγάρι Πάνο, μαθαίνεις.

Πάνος

Πάντως το άριστα στην χημεία; Δικό σας.

Μηνάς

Μην το ξαναπείς αυτό. Εσύ έγραψες.

Πάνος

Χημεία, που δεν ήθελα να την δω.

Μάγια

Για να λέμε την αλήθεια ήταν τούβλο, όπως εγώ.

Μηνάς

Η χημεία οδηγεί στην ουσία των πραγμάτων... στον πυρήνα τους. Πρέπει να φύγετε τώρα.

Πάνος

Δεν σας είπα και το άλλο. Διαβάζω στον Ευριπίδη τον γλάρο Ιωνάθαν που εσείς μου δώσατε

Μηνάς

Σ' ακούει ο αδερφός σου;

Πάνος

Ναι! Χαμογελάει. Βάζω στην πλάτη μου το σεντόνι, ανεβαίνω στο κρεβάτι και κάνω τον γλάρο.

Μηνάς

Είσαι... γλάρος...

Πάνος

Μάγια κοιτά, κοιτά.

Μάγια

Που ρε;

Πάνος

Εκεί δίπλα στο ξύλο. Κοίτα θα ξαναβγει.

Μάγια

Οράματα βλέπεις Πανούλη;

Μηνάς

Λέει για τον Σάμι.

Πάνος

Το σαμιαμίδι. Έγινε και δικός μου φίλος.

Μάγια

Σαύρα; Η Γεωργία τις σκοτώνει με το σκουπόξυλο.

Πάνος

Αυτή είναι αλλιώτικη, σπιτική. Πείτε στην Μάγια για τον Σάμι...εκείνο το ωραίο που μου είχατε πει... σαν παραμύθι.

Μηνάς

Δεν είναι ώρα για τέτοια.

Μάγια

Παραμύθι; Παίζει και να μην μου 'χουν πει ποτέ παραμύθι. Ποιος να μου πει; Ο Λουκάς που έδερνε; Η μάνα μου που τις έτρωγε...ή η Γεωργά που μάζευε τα σπασμένα;

Μηνάς

Μια νύχτα άνοιξα τα μάτια μου και είδα το ταβάνι γεμάτο μικρές σαύρες... Μικρές, μεγάλες, χρωματιστές... Φωσφόριζαν στο σκοτάδι. Χώθηκα κάτω απ' την κουβέρτα. Σκεφτόμουν ότι θα είχε γεμίσει όλο το δωμάτιο, όλο το σπίτι... Το πρωί μισάνοιξα τα μάτια μου. Ο Σάμι ήταν μόνος του. Πηγαινοερχόταν. Μου χαμογέλασε. Απ' όλες εκείνες τις σαύρες, αυτός αποφάσισε να μείνει. Έτσι έκανε κάθε πρωί, χρόνια τώρα.

Μάγια

Σαν αλήθεια τ' άκουσα. Έτσι είναι τα παραμύθια;

Μηνάς

Μια μέρα ήρθε με μισοφαγωμένη την ουρά...Καμιά γάτα θα την έφαγε... Αλλά την ξανάφτιαξε. Να φτιάχνετε την ουρά σας όταν σας την κόβουν. Αυτό να μάθετε απ' τον Σάμι.

Μάγια

Έχω ξαναφτιάξει εγώ ουρές ουου!

(ακούγονται φωνές απ' έξω.)

Λουκάς

Άνοιξε τρελέ, καριόλη, θα στο κάψω!

Μηνάς

Να πάρει, δεν προλάβετε.

Πάνος

Ποιος είναι;

Μάγια

Δεν το πιστεύω.

Μηνάς

Πήγαινε τε μέσα και μη βγείτε για κανένα λόγο.

(τους σπρώχνει στο διπλανό δωμάτιο.)

Μέσα, μέσα.

(Ο Μηνάς βάζει την καμπαρντίνα του και το καπέλο του.)

Λουκάς

(μπαίνει)

Σ' άκουσα που μιλούσες μόνος σου τρελέ! Τελικά είσαι μεγάλη απάτη, δικέ μου. Δουλεύεις την κοινωνία βρωμιάρη. Αλλά ο Θεός αγαπάει τον κλέφτη, αγαπάει και τον νοικοκύρη. Όλοι θα μάθουν ότι το παίζεις μουγκός. Απόβρασμα, ψεύτη! Τι βλέπω; Μαζεύεις; Θα την κάνεις; Φοβάσαι που θα μάθει η κοινωνία τις μουρνταριές σου; Αααα, μια και φεύγεις θα μου δώσεις σήμερα ό,τι έχεις και δεν έχεις και το βρακί σου ακόμα. Έρχεται η μικρή, την γαμάς και θα το περάσουμε στα ψιλά; Περνάει η Μάγια και τρίζει η γη. Δεν είναι για τα δόντια σου, τρελογιατρέ.

Αυτά, που μου 'δωσες την τελευταία φορά, ήταν ψίχουλα για τέτοιο τρυφερό κρεατάκι. Μην το ξεχνάμε... θα πληρώσεις χοντρά να πάρεις και τηνμανούλα πίσω... (του δείχνει την φωτογραφία που έχει μαζί του) και το σταυρουδάκι... Δεν μπορεί, θα 'χε πολλά χρυσαφικά. Ριχ' τα, χωρίς πολλά πολλά. Κουνήσου, γιατί αλλιώς, βγάζω τον πούτσο μου και την κατουράω τηνμανούλα.

Μηνάς

Δώσε μου την,... αλήτη!

Λουκάς

Ζωήρεψε το παιδάκι! Μίλησε το μωρό;

Μηνάς

Φύγε! Τώρα!

Λουκάς

Θα ρίξεις το παραδάκι πρώτα. Τάκα, τάκα. Συμφωνία κυρίων. Και στο χαρίζω το κοριτσάκι. Αλλιώς, θα σε κάψω ζωντανό. Όλοι θα πουν ότι πήρε φωτιά εδώ πάνω. Θα σε δέσω και θα ψάξω μόνος μου. Είμαι σεβαστικός εγώ, βλέπεις, αλλά με φέρνεις στα άκρα. Τι με κρατάει, γαμώ το, και δεν σ' αποτελειώνω; Κανείς δεν θα σ αναζητήσει. Είσαι στα αζήτητα για την κοινωνία, το ξέρεις. Δεν υπάρχει μάρτυρας.

(βγαίνουν η Μάγια και ο Πάνος)

Μάγια

Βρε καλώς το ,το παιδί. Υπάρχουν μάρτυρες Λουκά- νικο, δεν τα υπολόγισες καλά .

Λουκάς

Από πού ξεφύτρωσες εσύ, μωρή; Ήρθες για τσιμπούνια τσουλάκι; Να τα 'κονομήσεις.

Μάγια

Φύγε ρε, φύγε καταλαβαίνεις;

Μηνάς

(τον σπρώχνει)

Ντροπή σου ρε, να μιλάς έτσι στην κόρη σου.

Λουκάς

Τι μου λες; Θα μου κάνεις και μάθημα τρελέ; Μαζεύεις παιδάκια και πηδάς εδώ πάνω, βρομοπούστη και το παίζεις κότα; Κι εγώ νόμιζα ότι χτύπαγα κούφια;

Πάνος

Ντροπή να λέτε τέτοια πράγματα.

Λουκάς

Μίλησε κι τζιτζιφιόγκος.

Μάγια

Δώσε πίσω τώρα την φωτογραφία γιατί θα σου βγει ξινό.

Λουκάς

Σιάσε καριολίτσα κι άσε με να κάνω ήσυχα την δουλειά μου. Όταν μιλάει ο πατέρας το παιδί μόνο και δεν θα χάσεις και συ .

Μηνάς

(τον σπρώχνει)

Ντροπή σου! Έξω τώρα!

Ξαφνικά ο Λουκάς νιώθει να έχει μπει κάτι από το μπατζάκι του παντελονιού του και να διατρέχει το σώμα του, τινάζεται σαν να τον έχει διαπεράσει ηλεκτρικό ρεύμα, πέφτει κάτι και το πατάει).

Κωλομολυντήρι. Καλά λέει η μάνα μου ότι είσαι γρουσουζιά.

(προσπαθεί να το ξεκολλήσει από την σόλα του)

Μηνάς

Σάμι!!!

Λουκάς

(τον σπρώχνει με δύναμη και τον ρίχνει κάτω και πατάει στο στήθος του)

Θα σε λιώσω μαλάκα.

(ο Μηνάς μένει αναίσθητος.)

Μάγια

(τραβάει μαζί με τον Πάνο τον Λουκά)

Λουκάς

(χτυπάει την Μάγια, την ρίχνει στο πάτωμα και την κλωτσάει.)

Κωλοπουτανάκι, αντί να πάρεις το μέρος του πατέρα σου παίρνεις του κωλόγερου. Παλιοβρώμα ίδια η μάνα σου. Της έλεγα να σε ρίξει αλλά λύσσαξε η Γεωργία ότι είναι αμαρτία. Εσύ μωρή είσαι αμαρτία. Σκύλα. Θα φτύσεις το γάλα που βύζαζες. Με τα κουταλάκια θα σε βγάλουν από δω.

(Ο Πάνος παίρνει τον σουγιά και καρφώνει τον Λουκά.)

Λουκάς

(ουρλιάζει)

Θα σας παλουκώσω μαλακισμένα. Πεθάνετε.

(καρφωμένος βγαίνει.)

Μάγια

(κοιτά με έκπληξη τον Πάνο.)

Πάνος

(την βοηθάει να σηκωθεί. Συντετριμμένος)

Θα με συγχωρήσεις, σε παρακαλώ... συγγνώμη, συγγνώμη.

Μάγια

Για ποιο πράγμα ρε;

Πάνος

Πες μου θα με συγχωρέσεις; Δεν άντεχα να σε χτυπάει. Πονάς; Είσαι χάλια.

Μάγια

(τον αγκαλιάζει τρυφερά)

Τελικά, είσαι πολύ σπουδαίος άντρας φίλε. Respect!

(του δίνει ένα φιλί.)

Πάνος

(στον Μηνά)

Είστε καλά;

(βοηθούν τον Μηνά να σηκωθεί. Ο Πάνος φέρνει νερό.)

Μηνάς

Πάνο, βάλε μια κουταλιά άσπρη σκόνη στο νερό. Από 'κείνο το βάζο στο ράφι δεξιά.

(ο Πάνος διαλύει την σκόνη και του την δίνει.)

Πάνος

Να ειδοποιήσουμε ασθενοφόρο;

Μηνάς

Όχι, σε λίγο θα είμαι καλά. Μια λιποθυμία ήταν. Συνέρχομαι.

Πάνος

(τραβάει παράμερα την Μάγια)

Πρέπει να παραδοθώ. Μπορεί και να τον έχω σκοτώσει. Το έκανα και πρέπει να πληρώσω. Εσύ είσαι καλά; Πρέπει να πας νοσοκομείο. Μπορεί να έχεις πάθει καμμιά ζημιά. Σε παρακαλώ. Καν' το για χάρη μου.

Μάγια

Θα ξαναφτιάξω την ουρά μου μην ανησυχείς.

Ακούγεται σειρήνα αστυνομίας

Μάγια

Είχε και το θράσος να ειδοποιήσει την αστυνομία;

Πάνος

Μπορεί και να τον βρήκαν, και να τους τα είπε.

(ο Μηνάς σηκώνεται, φορά την καμπαρντίνα του. Δίνει στην Μάγια ένα βάζο από ένα ράφι. Πάει να φορέσει το καπέλο του και γυρίζει και το βάζει στο κεφάλι του Πάνου.)

Η σειρήνα πλησιάζει.

Μηνάς

(βγαίνει.)

(τα παιδιά αγκαλιάζονται.)

Μάγια

(διαβάζει)

Για λεύκη.

Σβήνουν φώτα

ΤΕΛΟΣ